

**188. számú Egyezmény
a halászati ágazat munkafeltételeiről**

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,
melyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 2007. május 30-án 96. ülészakára ült össze,

Felismerve, hogy a globalizáció mélyrehatóan befolyásolja a halászati ágazatot, és
Figyelembe véve a Munka világára vonatkozó alapvető elvek és jogok 1998. évi ILO nyilatkozatát, valamint

Tekintettel az alábbi nemzetközi munkaügyi Egyezményekben meghatározott alapvető jogokra: a kényszermunkáról szóló 1930. évi 29. sz. Egyezmény, az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi 87. sz. Egyezmény, a szervezkedési és kollektív tárgyalási jogról szóló 1949. évi 98. sz. Egyezmény, az egyenlő díjazásáról szóló 1951. évi 100. sz. Egyezmény, a kényszermunka felszámolásáról szóló 1957. évi 105. sz. Egyezmény, a hátrányos megkülönböztetésről (foglalkoztatás és foglalkozás) szóló 1958. évi 111. sz. Egyezmény, a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi 138. sz. Egyezmény, továbbá a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 1999. évi 182. sz. Egyezmény, valamint

Figyelembe véve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet vonatkozó okiratait, különösen a munkavédelemről szóló 1981. évi 155. sz. Egyezményt és 164. sz. Ajánlást, továbbá a foglalkozás egészségügyi szolgálatokról szóló 1985. évi 161. sz. Egyezményt és 171. sz. Ajánlást, valamint

Figyelembe véve továbbá a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló 1952. évi 102. sz. Egyezményt, és tekintettel arra, hogy a nevezett Egyezmény 77. cikkének rendelkezései nem akadályozhatják a Tagok által a halászokra a társadalombiztosítási programok keretei között kiterjesztett védelmet, valamint

Felismerve, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet a halászatot más foglalkozásokkal szemben veszélyes foglalkozásnak minősíti, valamint

Figyelembe véve még a tengerészek személyazonossági okmányáról szóló 2003. évi 185. sz. (módosított) Egyezmény 1. cikkének 3. bekezdését, valamint

Szem előtt tartva a Szervezet alapvető felhatalmazását a tisztességes munka- és életfeltételek elősegítésére; valamint

Szem előtt tartva e tekintetben a halászok jogainak a védelmét és előmozdítását, valamint

Felidézve az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. évi Egyezményét a tengerjogról, valamint

Tekintettel arra, hogy szükségessé vált a következő, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott, kifejezetten a halászati ágazatra vonatkozó nemzetközi Egyezmények felülvizsgálata, nevezetesen a foglalkoztatás alsó korhatáráról (tengeri halászok) szóló 1959. évi 112. sz. Egyezmény, a tengeri halászok orvosi vizsgálatáról szóló, 1959. évi 113. sz. Egyezmény, a tengeri halászok munkaszerződésének pontjairól szóló 1959. évi 114. sz. Egyezmény, a személyzet elhelyezéséről (halászhajók) szóló 1966. évi 126. sz. Egyezmény, annak érdekében, hogy azok az aktuális állapotokat tükrözzék, és a világ halászeit nagyobb számban ériék el, különösen azokat, akik kisebb hajók fedélzetén dolgoznak, valamint

Figyelembe véve azt, hogy jelen Egyezmény célja annak biztosítása, hogy a halászok tisztességes munkakörülmények között dolgozzanak a halászhajók fedélzetén tekintettel a fedélzeten való munkavégzés minimális követelményeire; a szolgálat feltételeire; az elszállásolásra és étkezésre; a munkahelyi biztonság és egészség védelmére; az orvosi ellátásra és társadalombiztosításra, valamint

Miután úgy határozott, hogy bizonyos javaslatokat fogad el a halászatban való munkavégzéssel kapcsolatban, mely kérdés az ülészak negyedik napirendi pontjaként szerepelt,

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja köze;

a mai napon, 2007. június 14-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 2007. évi Egyezményként idézhető.

I. RÉSZ – MEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÓKÖR

MEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Jelen Egyezmény értelmében:

(a) a „kereskedelmi célú halászat” jelentése a halászati tevékenységek összes formája, ideértve a folyókon, tavakon vagy csatornákon folytatott halászatot is, kivéve a megélhetési halászatot és a kikapcsolódás céljából végzett halászatot;

(b) az „illetékes hatóság” jelentése azon miniszter, kormányzati hivatal vagy egyéb hatóság, melynek jogában áll az érintett tárgykör tekintetében törvényi erővel bíró jogszabályokat, rendeleteket vagy egyéb utasításokat kiadni és végrehajtani;

(c) a „konzultáció” jelentése az illetékes hatóság által végzett konzultáció az érintett munkavállalók és dolgozók képviselői szervezeteivel, és elsősorban a halászhajó-tulajdonosok és halászok képviselői szervezeteivel, ahol vannak ilyenek;

(d) a „halászhajó-tulajdonos” jelentése a halászhajó tulajdonosa, illetve bármely olyan szervezet vagy személy, így vezető személy, megbízott vagy nem felszerelt hajó bérlője, aki a tulajdonostól átvállalja a felelősséget a hajó üzemeltetéséért, továbbá aki a felelősség átvállalásakor elfogadja, hogy az Egyezményben a halászhajó-tulajdonosok számára meghatározott kötelezettségeket és felelősségeket is átvállalja tekintet nélkül arra, hogy a halászhajó-tulajdonos nevében egyébként más szervezet vagy személy esetlegesen már teljesít bizonyos kötelezettségeket vagy felelősségeket;

(e) a „halász” jelentése minden olyan személy, akit bármelyik halászhajó fedélzetén bármilyen minőségben vagy foglalkozás ellátására alkalmaznak vagy szerződtetnek, ideértve a fedélzeten dolgozó olyan személyeket, akiket a halfogásból való részesülés alapján fizetnek, de nem ideértve a kormányosokat, a hajózó személyzetet, valamely kormány állandó szolgálatában lévő egyéb személyeket, valamint a halászhajó fedélzetén munkát végző parti személyeket és halászati megfigyelőket;

(f) a „halászati munkaszerződés” jelentése olyan munkavállalásra irányuló szerződés, szerződéses megállapodás vagy más hasonló megállapodás cikkei, esetleg egyéb szerződés, mely a hajó fedélzetén a halászok élet- és munkakörülményeit szabályozza;

(g) a „halászhajó” vagy „hajó” jelentése bármely jellegű hajó vagy vízi jármű, tekintet nélkül annak tulajdonosi formájára, melyet kereskedelmi célú halászatra használnak vagy szándékoznak használni;

(h) a „bruttó hajóúrtartalom” jelentése azon bruttó hajóúrtartalom, melyet az 1969. évi, a hajók hajóúrtartalmának méréséről szóló nemzetközi Egyezmény I. Mellékletében – illetve bármely, azt módosító vagy felváltó okiratban – meghatározott, a hajóúrtartalom mérését leíró szabályozásoknak megfelelően számítanak ki;

(i) a „hosszúság” (L) jelentése a teljes hosszúság 96 százaléka a merülési vonalon a hajógerinc vonalában mért legkisebb oldalmagasság 85 százaléka mellett, esetleg az ilyen merülési vonalon az orrtőke előoldala és a kormánytengely közötti távolság, amennyiben ez utóbbi nagyobb. A tökesúlydőléssel tervezett hajókon a hosszúság mérésekor figyelembe vett merülési vonal párhuzamos a tervezett merülési vonallal;

(j) a „teljes hosszúság” (LOA) jelentése az a távolság, mely egyenes vonalban párhuzamos a tervezett merülési vonallal az orr legelső pontja és a hajófar leghátsó pontja között;

(k) a „toborzási és elhelyezési szolgálat” jelentése bármely személy, vállalat, intézmény, ügynökség vagy egyéb szervezet az állami vagy a magánszektorban, mely a halászhajó-tulajdonosok javára halászok toborzásával vagy azok elhelyezésével foglalkozik;

(l) a „kapitány” jelentése az a halász, aki a halászhajón parancsnokol.

HATÁLY

2. cikk

1. Amennyiben az jelen helyen másképpen nem kerül meghatározásra, jelen Egyezmény hatóköre kiterjed az összes, kereskedelmi célú halászati tevékenységekben résztvevő halászra és haláshajóra.

2. Amennyiben kétséges, hogy az adott hajó részt vesz-e kereskedelmi célú halászatban, úgy a kérdést az illetékes hatóságok döntenek el konzultációt követően.

3. Konzultációt követően bármely Tag teljes egészében vagy részben kiterjeszheti a jelen Egyezmény által a legalább 24 méteres hosszúságot elérő hajókon dolgozó halászokra vonatkozó védelmet a kisebb hajókon dolgozó halászokra is.

3. cikk

1. Amennyiben jelen Egyezmény alkalmazása lényeges speciális problémákat vet fel az abban érintett halászok szolgálatának vagy a haláshajók működésének egyedi feltételei tekintetében, a Tagok konzultációt követően kizárhatják az alábbiakat a jelen Egyezmény követelményei közül, illetve annak egyes rendelkezéseiből:

- (a) folyókon, tavakon vagy csatornákon halászati tevékenységeket végző haláshajók;
- (b) halászok vagy haláshajók meghatározott kategóriái.

2. Az előző bekezdés szerinti kizárás esetében – és ahol lehetséges – az illetékes hatóság megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy fokozatosan kiterjessze a jelen Egyezmény szerinti előírásokat az érintett halászok és haláshajók kategóriáira.

3. A jelen Egyezményt ratifikáló egyes Tagok kötelesek:

(a) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke értelmében a jelen Egyezmény alkalmazásáról benyújtott első jelentésükben:

- (i) felsorolni a halászok vagy haláshajók azon kategóriáit, melyek az 1. bekezdés szerint kizárásra kerültek;
- (ii) megindokolni bármely ilyen kizárást, egyúttal ismertetve az érintett munkavállalók és munkaadók képviselői szervezeteinek, és elsősorban a haláshajó-tulajdonosok és halászok képviselői szervezeteinek, ahol vannak ilyenek, a vonatkozó álláspontjait;
- (iii) leírni bármely intézkedést, melyet annak érdekében tettek, hogy a kizárt kategóriákat is megfelelő védelemben részesítsék; továbbá

(b) az Egyezmény alkalmazására vonatkozó következő jelentéseikben leírni bármely, a 2. bekezdés értelmében tett intézkedést.

4. cikk

1. Amennyiben valamely Tag számára a nem elégségesen fejlett infrastruktúra vagy intézmények tekintetében fennálló lényeges, egyedi probléma okán nem lehetséges a jelen Egyezményben meghatározott összes rendelkezés megvalósítása, a Tag konzultáció alapján

kidolgozott tervének megfelelően az alábbi rendelkezések mindegyikét vagy azok bármely részét fokozatosan is bevezetheti:

- (a) 10. cikk, 1. bekezdés;
- (b) 10. cikk, 3. bekezdés, olyan mértékben, ahogyan az a tengeren három napot meghaladóan maradó hajókra vonatkozik;
- (c) 15. cikk;
- (d) 20. cikk;
- (e) 33. cikk; valamint
- (f) 38. cikk.

2. Az 1. bekezdés nem alkalmazandó olyan halászhajókra, melyek:

- (a) legalább 24 méter hosszúságúak; vagy
- (b) hét napot meghaladóan maradnak tengeren; vagy
- (c) rendes esetben a saját zászlója alatt hajózó Állam partvonalától 200 tengeri mérföldet meghaladóan távolodnak el, vagy túlhajóznak annak kontinentális padján, tekintettel a partvonalától mért nagyobb távolságra; vagy
- (d) kikötői Állam ellenőrzése alá tartoznak, miként azt jelen Egyezmény 43. cikke meghatározza, kivéve ha a kikötői Állam ellenőrzése vis major helyzet okán áll fenn, és nem az ilyen hajókon dolgozó halászokra vonatkozik.

3. Az 1. bekezdésben meghatározott lehetőséggel élő egyes Tagok kötelesek:

- (a) a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke értelmében a jelen Egyezmény alkalmazásáról benyújtott első jelentésükben:
 - (i) jelezni az Egyezmény fokozatosan bevezetni kívánt rendelkezéseit;
 - (ii) megmagyarázni a vonatkozó okokat, és egyúttal ismertetni az érintett munkavállalók és munkaadók képviselői szervezeteinek, és elsősorban a halászhajó-tulajdonosok és halászok képviselői szervezeteinek, ahol vannak ilyenek, a vonatkozó álláspontjait;
 - (iii) leírni a fokozatos bevezetésre vonatkozó tervet; és
- (b) az Egyezmény alkalmazására vonatkozó következő jelentéseikben leírni azon intézkedéseket, melyeket az Egyezmény összes rendelkezésének hatályba léptetése érdekében tesznek.

5. cikk

1. Jelen Egyezmény értelmében az illetékes hatóságok konzultációt követően dönthetnek úgy, hogy a hosszúság (L) helyett a teljes hosszúságot (LOA) alkalmazzák mértékeik alapjaként az I. Mellékletben meghatározott egyenértékűségnek megfelelően. Továbbá a jelen Egyezmény III. Mellékletében rögzített bekezdések értelmében az illetékes hatóságok konzultációt követően dönthetnek úgy, hogy a hosszúság (L) és teljes hosszúság (LOA) helyett a bruttó hajóúrtartalmat alkalmazzák mértékeik alapjaként a III. Mellékletben meghatározott egyenértékűségnek megfelelően.

2. Az Alapokmány 22. cikke alapján benyújtott jelentésekben a Tagok kötelesek ismertetni a jelen cikk szerinti döntéseik okait, valamint a vonatkozó konzultációból származó bármely észrevételt közölni.

II. RÉSZ – ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

MEGVALÓSÍTÁS

6. cikk

1. Minden egyes Tag köteles a jelen Egyezmény értelmében a saját joghatósága alatt a halászokkal és halászhajókkal kapcsolatban vállalt kötegezettségeinek teljesítése érdekében elfogadott törvényeket, jogszabályokat és egyéb intézkedéseket megvalósítani és végrehajtani.

Az ilyen egyéb intézkedések körébe tartozhatnak a kollektív megállapodások, bírósági ítéletek, választottbírói ítéletek, esetleg a nemzeti törvényekkel és gyakorlatokkal összhangban álló egyéb eszközök.

2. Jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem befolyásolja azon törvényeket, ítéleteket vagy szokásokat, illetve a halászhajó-tulajdonosok és halászok közötti bármely megállapodásokat, melyek a jelen Egyezményben foglaltaknál kedvezőbb feltételeket biztosítanak.

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS KOORDINÁCIÓ

7. cikk

Az egyes Tagok kötelesek:

(a) kijelölni az illetékes hatóságot vagy hatóságokat; valamint

(b) nemzeti és helyi szinten – miként az szükséges – megfelelő mechanizmusokat kialakítani a halászati ágazatban eljáró illetékes hatóságok közötti koordináció tekintetében, valamint

meghatározni azok feladatait és felelősségeit figyelembe véve az egymást kiegészítő tevékenységeket, illetve a nemzeti körülményeket és gyakorlatot is.

A HALÁSZHAJÓ-TULAJDONOSOK, KAPITÁNYOK ÉS HALÁSZOK FELELŐSSÉGEI

8. cikk

1. A halászhajó-tulajdonos általános felelősséggel tartozik annak biztosításában, hogy a kapitány megkapja a jelen Egyezmény szerinti kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges erőforrásokat és egyéb eszközöket.

2. A kapitány felelős a fedélzeten lévő halászok biztonságáért és a hajó biztonságos üzemeltetéséért, ideértve, de nem kizárólagosan az alábbi területeken:

(a) olyan felügyelet biztosítása, mely a lehetőségek szerint a leginkább biztosítja, hogy a halászok a munkájukat a legjobb biztonsági és egészségügyi feltételek mellett végezhessék;

(b) a halászok irányítása olyan módon, mely tekintetbe veszi a biztonsági és egészségügyi követelményeket, ideértve a kimerülés elkerülését is;

(c) a fedélzeti munkahelyi biztonság és egészség tekintetében tudatosító képzések előmozdítása; valamint

(d) a navigáció biztonságára és őrszolgálatra vonatkozó, illetve a kapcsolódó jó tengerészeti normáknak való megfelelés biztosítása.

3. A kapitányt a halászhajó tulajdonosa nem korlátozhatja olyan döntések meghozatalában, melyek a kapitány szakmai megítélése szerint szükségesek a hajó biztonságához, a biztonságos navigációhoz és biztonságos működéshez, illetve a fedélzeten lévő halászok biztonságához.

4. A halászok kötelesek megfelelni a kapitány törvényes utasításainak, valamint a vonatkozó biztonsági és egészségügyi intézkedéseknek.

III. RÉSZ – A HALÁSZHAJÓK FEDÉLZETÉN VÉGZETT MUNKA MINIMÁLIS KÖVETELMÉNYEI

MINIMÁLIS ÉLETKOR

9. cikk

1. A halászhajók fedélzetén végzett munkához tartozó minimális életkor 16 év. Mindazonáltal az illetékes hatóságok legalább 15 éves, a nemzeti törvények értelmében kötelező beiskolázásra nem kötelezett, továbbá a halászat terén szakmai képzésben részesülő személyek számára engedélyezhetik az ilyen tevékenységeket.

2. A nemzeti törvényekkel és gyakorlattal összhangban az illetékes hatóságok 15 éves személy számára engedélyezhetik az iskolai szünetek során könnyű munka végzését. Az ilyen esetekben az illetékes hatóságok konzultációt követően meghatározzák az engedélyezett munkák fajtáját, továbbá előírják azokat a feltételeket, melyek mellett az ilyen munkák vállalhatóak, valamint a szükséges pihenőidő mértékét is.

3. A halászhajók fedélzetén végzett olyan tevékenységekre való kijelölés minimális életkora, melyek jellegükből adódóan vagy az elvégzésük körülményeire tekintettel valószínűsíthetően veszélyeztetik a fiatalok egészségét, biztonságát vagy erkölcsét, nem lehet kevesebb, mint 18 életév.

4. A jelen cikk 3. bekezdésében hivatkozott tevékenységek típusait a nemzeti törvények és jogszabályok határozzák meg, illetve konzultációt követően az illetékes hatóságok is eljárhatnak ennek tekintetében, egyúttal figyelembe véve az érintett kockázatokat és a vonatkozó nemzetközi szabványokat is.

5. A jelen cikk 3. bekezdésében hivatkozott tevékenységek végzése a 16. életévtől a nemzeti törvényekkel vagy jogszabályokkal, illetve konzultációt követően az illetékes hatóságok döntésével összhangban engedélyezhető azzal a feltétellel, hogy az érintett fiatalok egészsége, biztonsága és erkölce teljes mértékben védve marad, továbbá az érintett fiatalok megfelelő egyedi útmutatásban vagy szakképzésben részesülnek, továbbá a tengerre szállás előtt alapvető biztonsági képzést végeznek el.

6. A 18. életév alatt a halászoknak éjszakai munkavégzésbe való bevonása tilos. Jelen cikk értelmében az „éjszaka” a nemzeti törvényeknek és gyakorlatnak megfelelően határozandó meg. Mindazonáltal olyan legalább kilencórányi időszakra terjed ki, melynek kezdete legfeljebb éjfél és vége nem lehet korábban, mint reggel 5.00 óra. Az illetékes hatóságok az éjszakai munkavégzésére vonatkozó korlátozások szigorú betartása mellett kivételt képezhetnek akkor, ha:

(a) egyébként az érintett halászok hatékony, a kialakított programokkal és ütemezésekkel összhangban álló képzése sérülne; vagy

(b) a kötelezettségek egyedi jellege vagy valamely elismert képzési program megköveteli, hogy a kivételek által érintett halászok éjszaka lássák el feladataikat, továbbá konzultációt követően az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy az ilyen munkavégzés nincs káros hatással a halászok egészségére vagy jólétére.

7. Jelen cikk egyetlen rendelkezése sem befolyásolja a Tagok által vállalt, bármely egyéb nemzetközi munkaügyi Egyezmény ratifikálásából eredő kötelezettségeit.

ORVOSI VIZSGÁLATOK

10. cikk

1. A halászok érvényes, a kötelezettségeik ellátására való alkalmasságot igazoló orvosi igazolás nélkül nem dolgozhatnak halászhajók fedélzetén.

2. Konzultációt követően az illetékes hatóságok felmentést adhatnak jelen cikk 1. bekezdésének alkalmazása alól figyelembe véve a halászok biztonságát és egészségét, a hajók méretét, az orvosi segítségnyújtás és a kiürítés rendelkezésre állását, az utazás időtartamát, az adott működési területet, valamint a halászati tevékenységek típusát.

3. A jelen cikk 2. bekezdése szerinti felmentések nem vonatkoznak a legalább 24 méter hosszúságú, illetve a rendes esetben három napot meghaladóan tengeren maradó hajókon dolgozó halászhajókra. Sürgős esetekben az illetékes hatóságok engedélyezhetik valamely halász számára, hogy korlátozott időszakra, illetve meghatározott időtartamra az orvosi igazolás megszerzéséig ilyen hajókon dolgozzon feltéve, hogy az adott halász birtokában van valamely, az utóbbi időben kiállított, de időközben lejárt orvosi igazolásnak.

11. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és más intézkedéseket vezetnek be, melyek rendelkeznek az alábbiakról:

- (a) az orvosi vizsgálatok jellege;
- (b) az orvosi igazolások formája és tartalma;
- (c) orvosi igazolás kibocsátása arra megfelelőképpen minősített orvos által, vagy amennyiben az igazolás kizárólag a látásra vonatkozik, az illetékes hatóságnál elismert olyan személy által, aki ilyen igazolás kibocsátására jogosult; ezen személyek teljes függetlenséggel rendelkeznek szakmai ítéletük gyakorlásában;
- (d) az orvosi vizsgálatok gyakorisága és az orvosi igazolások érvényességi időszaka;
- (e) a valamely második, független orvos által végzendő, további vizsgálatokra vonatkozó jogról, amennyiben bármely személy esetében elutasították az igazolás kiadását, esetleg az általa végzendő munkák tekintetében korlátozásokat határoztak meg; valamint
- (f) egyéb vonatkozó követelmények.

12. cikk

A 10. és 11. cikkben rögzített követelmények mellett a legalább 24 méter hosszúságú, illetve a rendes esetben három napot meghaladóan tengeren maradó hajókra az alábbiak vonatkoznak:

- 1. Bármely halász orvosi igazolásának minimálisan rögzítenie kell, hogy
 - (a) az érintett halász hallása és látása megfelel a halásznak a hajón ellátandó kötelezettségeinek ellátásához; és
 - (b) a halász nem szenved olyan egészségügyi állapottól, melyet a tengeri szolgálat valószínűsíthetően súlyosbítana, esetleg alkalmatlanná tenné a halászt az adott szolgálat ellátására, illetve veszélyeztetné a fedélzetén lévő egyéb személyek biztonságát vagy egészségét.

2. Az orvosi igazolás legfeljebb két évig lehet érvényes, eltekintve a 18. életévét nem betöltött halászoktól, melyek esetében a maximális érvényességi időszak egy év.

3. Amennyiben az út során bármely igazolás érvényessége lejár, az igazolás az utazás végéig érvényben marad.

IV. RÉSZ – SZOLGÁLATI FELTÉTELEK SZEMÉLYZET ÉS PIHENŐIDŐ

13. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat vagy egyéb intézkedéseket vezetnek be, melyek a haláshajók tulajdonosaitól megkövetelik az adott Állam zászlaja alatti hajózást annak biztosítására, hogy:

(a) a hajók biztonságos módon, elégséges személyzettel legyenek ellátva a biztonságos navigációra és a hajó működésére tekintettel, továbbá hogy az illetékes kapitány ellenőrzése alatt álljon; valamint

(b) a halászok megfelelő hosszúságú, rendszeres pihenőidőt kapjanak biztonságuk és egészségük garantálása érdekében.

14. cikk

1. A 13. cikkben meghatározott követelményeken túl az illetékes hatóság köteles:

(a) a legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében meghatározni a hajó biztonságos navigálásához szükséges személyzet minimális szintjét, és egyúttal rögzíteni a szükséges halászok számát és képzettségét;

(b) a méretre való tekintet nélkül a három napot meghaladóan a tengeren maradó haláshajók esetében, konzultációt követően, továbbá a kimerülés korlátozása érdekében meghatározni a halászoknak biztosítandó minimális pihenőidőt. A minimális pihenőidő nem lehet kevesebb, mint:

(i) tíz óra bármely 24 órás időszakban; valamint

(ii) 77 óra bármely hétnapos időszakban.

2. Korlátozott mértékben és arra meghatározott okokból az illetékes hatóság engedélyezhet átmeneti kivételeket a jelen cikk 1(b) bekezdésében meghatározott korlátozások tekintetében. Mindazonáltal az ilyen körülmények megkövetelik, hogy az érintett halászok a lehető leghamarabb kompenzációs pihenőidőt kapjanak.

3. Konzultációt követően az illetékes hatóság a jelen cikk 1. és 2. bekezdésében meghatározott követelmények helyett alternatív előírásokat is kialakíthat. Mindazonáltal az ilyen alternatív követelményeknek alapvetően egyenértékűnek kell lenniük a vonatkozó előírásokkal, továbbá nem veszélyeztethetik a halászok biztonságát és egészségét.

4. Jelen cikk rendelkezései körében semmi nem korlátozhatja a hajó kapitányának a jogát arra, hogy bármely halásztól olyan munkaidő teljesítését követelje meg, mely a hajó, a fedélzetén tartózkodó személyek vagy a halfogás biztonságának garantálásához közvetlenül szükséges, illetve mely a tengeren bajba került egyéb vízijárművek, hajók vagy személyek számára segítségnyújtást szolgál. Ennek megfelelően a kapitány felfüggesztheti a pihenőidőt, és bármely halásztól megkövetelheti, hogy bármennyi munkaórát teljesítsen addig, amíg a normális helyzetet

visszaállítani nem sikerül. A normális helyzet visszaállítását követően a lehető leghamarabb a kapitánynak biztosítani kell, hogy azon halászok, akik az ütemezett pihenőidőben munkát végeztek, megfelelő pihenőidőt kapjanak.

LEGÉNYSÉGI JEGYZÉK

15. cikk

Minden halászhajónak rendelkeznie kell legénységi jegyzékkel, melynek másolatát a hajó indulása előtt át kell adni az arra felhatalmazott parti személynek, vagy a hajó indulását követően haladéktalanul meg kell küldeni a partnak. Az illetékes hatóság határozza meg, kinek és mikor, illetve milyen célból vagy célokból adandóak át az ilyen információk.

A HALÁSZOK MUNKASZERZŐDÉSE

16. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és intézkedéseket fogadnak el, melyek rendelkeznek az alábbiakról:

(a) előírják, hogy a saját zászlajuk alatt hajózó hajókon dolgozó halászok érdekeit olyan, halászokra vonatkozó munkaszerződések védjék, melyek számukra érthetőek, és összhangban állnak jelen Egyezmény rendelkezéseivel; valamint

(b) meghatározzák a halászok munkaszerződéseibe foglalandó adatok minimális körét a II. Mellékletben rögzített rendelkezéseknek megfelelően.

17. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és intézkedéseket vezetnek be, melyek kitérnek az alábbiakra:

(a) olyan eljárások, melyek biztosítják, hogy bármely halásznak lehetősége van betekinteni, továbbá még annak megkötése előtt tanácsot kérni a halászok munkaszerződésének feltételei tekintetében;

(b) lehetőség szerint nyilvántartások vezetése a halászoknak a szerződések alapján történő munkavégzéséről; valamint

(c) a jogviták rendezésének az eszközei a halászok munkaszerződésével kapcsolatban.

18. cikk

A halászok munkaszerződése – melyből egy példányt az adott halász is megkap – a fedélzeten rendelkezésre áll, illetve a halászok – a nemzeti törvényekkel és gyakorlatokkal összhangban –, és kérésre egyéb érintett felek számára is elérhető.

19. cikk

A II. Melléklet 16–18. cikke nem vonatkozik azon halászhajó-tulajdonosokra, akik segítség nélkül üzemeltetik hajóikat.

20. cikk

A haláshajó-tulajdonos felelőssége annak biztosítása, hogy minden egyes halász rendelkezzen az adott halász és a haláshajó-tulajdonos, esetleg a haláshajó-tulajdonos arra meghatalmazott képviselője által aláírt, a halászra vonatkozó munkaszerződéssel (esetleg amennyiben a halászokat nem a haláshajó-tulajdonos foglalkoztatja vagy szerződteti, a haláshajó-tulajdonos tudja bizonyítani a kapcsolódó szerződéses vagy egyéb megállapodásokat), mely az egyezményvel összhangban tisztességes munka- életfeltételeket biztosít a hajó fedélzetén.

REPATRIÁLÁS

21. cikk

1. A Tagok kötelesek biztosítani, hogy a saját zászlajuk alatt hajózó haláshajókon dolgozó, és külföldi kikötőkbe belépő halászok jogosultak legyenek a hazatérésre, amikor a halászok munkaszerződése lejárt, esetleg azt indokolt okokból a halász vagy a haláshajó-tulajdonos megszünteti, vagy az adott munkaszerződés értelmében a halász már nem tudja kötelezettségeit ellátni, esetleg az adott körülmények között azok ellátása nem várható el.

Ugyanez vonatkozik az adott hajóról azokra a halászokra, akiket ugyanezen okokból raknak le a hajóról az idegen kikötőbe.

2. A jelen cikk 1. bekezdésében hivatkozott hazatérés költségét a haláshajó-tulajdonos viseli, eltekintve attól, ha a halász a nemzeti törvények, jogszabályok vagy más intézkedések értelmében bizonyítható, súlyosan megsértette a munkaszerződés szerinti kötelezettségeit.

3. A Tagok törvények, jogszabályok vagy egyéb intézkedések útján pontosan körülírják azon körülményeket, melyek a jelen cikk 1. bekezdésében érintett halászt feljogosítják a hazatérésre, a fedélzetén töltött maximális szolgálati időt, mely után a halász hazatérésre jogosult, továbbá azokat a célállomásokat, ahová a halászok hazatérhetnek.

4. Amennyiben a haláshajó tulajdonosa elmulasztja a jelen cikkben meghatározott hazatérést biztosítani, a Tag, melynek zászlaja alatt az adott hajó hajózik, köteles megszervezni az érintett halász hazatérését, továbbá jogosult a vonatkozó költségeket a haláshajó-tulajdonostól visszakövetelni.

5. A nemzeti törvények és jogszabályok semmiben nem korlátozhatják a haláshajó-tulajdonos jogát, hogy az ilyen hazatérés költségeit harmadik féllel kötött szerződéses megállapodások alapján visszaköveteljék.

TOBORZÁS ÉS ELHELYEZÉS

22. cikk

A halászok toborzása és elhelyezése

1. A halászok toborzását és elhelyezését támogató közszolgáltatásokat működtető egyes Tagok kötelesek biztosítani, hogy az ilyen szolgáltatások az összes munkaadóra és

munkavállalóra vonatkozó foglalkoztatási közszolgáltatások részét képezze, vagy azokkal koordinációra kerüljön.

2. A halászok toborzását és elhelyezkedését támogató bármely magánjellegű szolgálat, mely valamely Tag területén működik, a vonatkozó engedélyezés, igazolás vagy más jellegű szabályozás azon szabványosított rendszerével összhangban üzemeljen, melyet kizárólag a vonatkozó konzultációt követően lehet kialakítani, fenntartani és módosítani.

3. Az egyes Tagok törvények, jogszabályok és egyéb intézkedések útján:

(a) tiltják a toborzásban és elhelyezésben érdekelt szolgálatoknak az olyan eszközök, mechanizmusok vagy jegyzékek alkalmazását, melyek célja a halászok megakadályozása vagy elrettentése a munkavállalástól;

(b) előírják, hogy a halászok toborzása vagy elhelyezése tekintetében nem szedhetőek be olyan díjak vagy költségek, melyeket részben vagy teljes egészében, közvetlenül vagy közvetve a halászok viselnek; valamint

(c) meghatározzák azon feltételeket, melyek alapján a magán toborzási és elhelyezési szolgálat engedélye, igazolása vagy más hasonló meghatalmazása felfüggeszhető, esetleg visszavonható, amennyiben megsértik a vonatkozó törvényeket vagy jogszabályokat; továbbá meghatározzák azon feltételeket, melyek szerint a magán toborzási és elhelyezési szolgálatok működtethetőek.

Magán-munkaközvetítő ügynökségek

4. A magán-munkaközvetítő ügynökségekről szóló 1997. évi 181. sz. Egyezményt ratifikáló Tagok a jelen Egyezmény értelmében bizonyos felelőségeket adhatnak át a magán-munkaközvetítő ügynökségekre, melyek a hivatkozott Egyezmény 1. cikkének 1(b). bekezdésében meghatározott szolgáltatásokat nyújtanak. Az ilyen magán-munkaközvetítők és a hivatkozott Egyezmény értelmében „felhasználó vállalkozásként” eljáró halászhajó-tulajdonosok vonatkozó felelőségeit a hivatkozott Egyezmény 12. cikkének megfelelően kell meghatározni és átadni. Az ilyen Tagok kötelesek törvényeket, jogszabályokat vagy egyéb intézkedéseket bevezetni annak biztosítására, hogy a szolgáltatásokat nyújtó magán-munkaközvetítőktől és a jelen Egyezmény szerinti „felhasználó vállalkozásoktól” megkövetelt egyes felelőségek és kötelezettségek átadása nem zárja ki eleve a halászt azon jogból, hogy valamely zálogra vonatkozó jogát érvényesítse a halászhajóval szemben.

5. A 4. bekezdés rendelkezéseinek meghagyása mellett a halászhajó-tulajdonos tartozik felelőséggel akkor, amikor az adott magán-munkaközvetítő nem teljesíti azon halász felé a kötelezettségét, akinek a viszonylatában a magán-munkaközvetítő ügynökségekről szóló 1997. évi 181. sz. Egyezmény meghatározása szerint a halászhajó-tulajdonos „felhasználó vállalkozásként” jár el.

6. Jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az bármely Tag számára kötelezettséget hozna létre, hogy engedélyezze a halászati ágazatban a jelen cikk 4. bekezdésében leírt magán-munkaközvetítők működését.

A HALÁSZOK FIZETÉSE

Konzultációt követően az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el, melyek biztosítják, a bérben részesülő halász havonta vagy más rendszeres időközönként kapjon fizetést.

24. cikk

Az egyes Tagok megkövetelik, hogy a halászhajók fedélzetén dolgozó összes halász megfelelő eszközöket kapjon arra, hogy kézhez kapott fizetését, ideértve az előlegeket is, teljes egészében vagy részben, ingyenesen átutalhatta családjának.

V. RÉSZ – ELSZÁLLÁSOLÁS ÉS ÉLELMEZÉS

25. cikk

Az egyes Tagok a saját zászlajuk alatt hajózó halászhajók tekintetében a fedélzeten történő elszállásolásra, ételmezésre és ivóvíz-ellátásra vonatkozó törvényeket, jogszabályokat és egyéb intézkedéseket kötelesek elfogadni.

26. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és egyéb intézkedéseket fogadnak el, melyek a saját zászlajuk alatt hajózó halászhajók tekintetében előírják megfelelő méretű és minőségű szálláshelyek biztosítását, továbbá olyan megfelelő felszerelések rendelkezésre állását, melyek összhangban állnak a hajón töltendő szolgálattal, valamint azzal az időtartammal, melyet a halászok a fedélzeten töltenek. Az ilyen intézkedések szükség szerint kifejezetten foglalkoznak az alábbi kérdésekkel:

- (a) az elszállásolás tekintetében a halászhajók építését és módosítását érintő tervek jóváhagyása;
- (b) a szálláshelyek és hajókonyha terek karbantartása megfelelő mértékű tekintettel a higiéniai és általános biztonsági, továbbá egészségügyi és kényelmi körülményekre;
- (c) szellőzés, fűtés, hűtés és világítás;
- (d) a túlzott zaj és rázkódás mérséklése;
- (e) a hálókamrák, légénységi helyiségek és egyéb szálláshelyek elhelyezkedése, mérete, építési anyagai, berendezése és felszerelése;
- (f) vizesblokki helyiségek, ideértve a mellékhelyiségeket és mosdó létesítményeket, továbbá elégséges meleg- és hidegvíz biztosítása; valamint
- (g) eljárások az elszállásolást érintő olyan panaszok kezelésére, melyek szerint az adott körülmények nem állnak összhangban jelen Egyezmény követelményeivel.

27. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és intézkedéseket vezetnek be, melyek rendelkeznek az alábbiakról:

- (a) a fedélzeten szállított és felszolgált ételek rendelkezzenek megfelelő tápértékkel és minőséggel, illetve álljanak elégséges mennyiségben rendelkezésre;
- (b) az ivóvíz legyen megfelelő minőségű és mennyiségű; valamint

(c) a haláshajó-tulajdonos által biztosított élelem és víz álljon a halászok számára ingyenesen rendelkezésre. Mindazonáltal a nemzeti törvényekkel és jogszabályokkal összhangban az ilyen költségek működési költségként megtérítendőek is lehetnek, amennyiben bármely megosztási rendszerről rendelkező kollektív megállapodás vagy az adott halász munkaszerződése azt ekként írja elő.

28. cikk

1. A Tag által a 25–27. cikk értelmében elfogadott törvények, jogszabályok és egyéb intézkedések a haláshajó szálláslehetőségei tekintetében teljes mértékben érvényesítsék a III. Melléklet előírásait. A III. Melléklet a 45. cikkben meghatározott módon módosítható.

2. A III. Melléklet rendelkezéseit megvalósítani nem tudó bármely Tag konzultációt követően olyan törvények, jogszabályok rendelkezéseit és egyéb intézkedéseket is elfogadhat, melyek alapvetően egyenértékűek a III. Mellékletben meghatározott rendelkezésekkel, eltekintve a 27. cikkel kapcsolatos rendelkezésektől.

VI. RÉSZ – ORVOSI ELLÁTÁS, EGÉSZSÉGVÉDELEM ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

ORVOSI ELLÁTÁS

29. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és intézkedéseket vezetnek be, melyek rendelkeznek az alábbiakról:

(a) a haláshajók megfelelő orvosi felszereléseket és készleteket visznek magukkal a hajó kiszolgálására úgy, hogy az figyelembe veszi a fedélzeten lévő halászok létszámát, a működési területet és az utazás időtartamát;

(b) az egyes haláshajók fedélzetén legalább egy olyan halász tartózkodjon, aki megfelelő képesítéssel vagy képzéssel rendelkezik az elsősegély, valamint az orvosi ellátás egyéb formái terén, és aki a szükséges ismeretek birtokában van az adott hajón lévő orvosi felszerelések és készletek felhasználása tekintetében, egyúttal figyelembe véve a fedélzeten lévő halászok létszámát, a működési területet és az utazás időtartamát;

(c) a fedélzeten lévő orvosi felszereléseket és készleteket megfelelő utasítások vagy egyéb információk kísérik, melyek nyelvükben és formájukban érthető a (b) albekezdésben hivatkozott halász vagy halászok számára;

(d) a haláshajók felszerelése közé tartoznak a parton lévő, orvosi tanácsot nyújtani képes személyekkel vagy szolgálatokkal való kapcsolattartást lehetővé tevő rádiós vagy műholdas kommunikáció eszközei, figyelembe véve az adott működési területet és az utazás időtartamát; továbbá

(e) a halászok jogosultak a parton orvosi kezelésben részesülni, valamint időben partra vitetni magukat súlyos sérülés vagy betegség esetében kezelés céljából.

30. cikk

Figyelembe véve a fedélzeten lévő halászok létszámát, a működési területet és az utazás időtartamát a legalább 24 méter hosszúságú haláshajók esetében az egyes Tagok olyan

törvényeket, jogszabályokat vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el, melyek az alábbiakról rendelkeznek:

(a) az illetékes hatóságok írják elő a fedélzeten kötelezően rendelkezésre álló orvosi felszerelések és orvosi készletek körét;

(b) a fedélzeten rendelkezésre álló orvosi felszereléseket és készleteket megfelelően karban kell tartani, illetve azokat az illetékes hatóság által meghatározott rendszeres időközönként az illetékes hatóság által arra kijelölt vagy jóváhagyott személy vizsgálja felül;

(c) a hajók rendelkezzenek az illetékes hatóság által elfogadott vagy jóváhagyott egészségügyi útmutatóval, illetve a *Nemzetközi egészségügyi útmutató hajókhöz* legutóbbi kiadásával;

(d) a hajók a tengeren rádiós vagy műholdas kommunikáció útján rendelkezzenek hozzáféréssel az orvosi tanácsadás előre megszervezett rendszeréhez, ideértve a szakorvosi tanácsadást is, mely mindenkor legyen elérhető;

(e) a hajók a fedélzeten rendelkezzenek rádió- vagy műholdas állomásokkal, melyeken keresztül orvosi tanácsadás kérhető; valamint

(f) az adott Tag nemzeti törvényeivel és gyakorlatával összhangban álló mértékben az orvosi ellátás a fedélzeten lévő vagy idegen kikötőben partra szálló halászoknak ingyenesen biztosítandó.

MUNKAHELYI BIZTONSÁG ÉS EGÉSZSÉGÜGY, BALESET-MEGELŐZÉS

31. cikk

Az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat és intézkedéseket vezetnek be, melyek rendelkeznek az alábbiakról:

(a) foglalkozási balesetek, foglalkozási betegségek és a munkavégzéssel kapcsolatos kockázatok megelőzése a haláshajók fedélzetén, ideértve a kockázatértékelést és -kezelést, a képzést, valamint a halászoknak a fedélzeten nyújtandó útmutatást is;

(b) a halászok képzése az általuk használandó halászati felszerelések kezelése tekintetében, továbbá azon halászati tevékenységeket érintő ismeretekben, melyeket végezni fognak;

(c) a haláshajó-tulajdonosok, halászok és más érintett személyek kötelezettségei, megfelelő figyelmet fordítva a 18. életév alatti halászok biztonságára és egészségére;

(d) a saját zászló alatt hajózó haláshajókon történő balesetek jelentése és kivizsgálása; valamint

(e) közös bizottságok felállítása munkahelyi biztonsági és egészségügyi kérdésekben vagy konzultációt követően egyéb megfelelő testületek létrehozása.

32. cikk

1. Jelen cikk követelményei a legalább 24 méter hosszúságú, és rendes esetben a tengeren három napot meghaladóan tartózkodó hajókra vonatkoznak, illetve konzultációt követően egyéb hajókra is, figyelembe véve a fedélzeten lévő halászok létszámát, a működési területet és az utazás időtartamát.

2. Az illetékes hatóság köteles:

(a) konzultációt követően előírni a halászhajó-tulajdonos számára, hogy a nemzeti törvényekkel, jogszabályokkal, kollektív megállapodásokkal és tényleges gyakorlatokkal összhangban alakítsanak ki fedélzeti eljárásokat a munkahelyi balesetek, sérülések és betegségek megelőzésére, figyelembe véve az adott halászhajó esetében fennálló egyedi veszélyeket és kockázatokat; valamint

(b) követeljék meg, hogy a halászhajó-tulajdonosok, kapitányok, halászok és egyéb érintett személyek elégséges és megfelelő útmutatást, képzési anyagokat vagy egyéb megfelelő információt kapjanak arról, hogy hogyan értékeljék és kezeljék a halászhajók fedélzetén jelentkező biztonsági és egészségügyi kockázatokat.

3. A halászhajó-tulajdonosok kötelesek:

(a) biztosítani, hogy a fedélzeten lévő összes halász megfelelő személyi védőruházatot és -felszerelést kapjon;

(b) biztosítani, hogy a fedélzeten lévő összes halász az illetékes hatóságok által jóváhagyott, alapvető biztonsági képzésben részesüljön; az illetékes hatóságok írásos felmentést adhatnak ezen követelmény alól azon halászoknak, akik megfelelő ismeretek és tapasztalatok meglétéről tesznek tanúbizonyságot; valamint

(c) biztosítani, hogy a halászok elégséges és indokolt mértékben, még a felszerelések használata vagy az adott tevékenységekben való részvétel előtt megismerjék a felszereléseket, azok üzemeltetési módját, ideértve a vonatkozó biztonsági intézkedéseket.

33. cikk

A halászzal kapcsolatos kockázatok értékelését lehetőség szerint a halászok vagy azok képviselői bevonásával kell elvégezni.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

34. cikk

Az egyes Tagok kötelesek biztosítani, hogy a nemzeti törvények által megengedett mértékben a saját területükön rendes esetben állandó lakosnak minősülő halászok és azok eltartottjai jogosultak legyenek társadalombiztosítási ellátásra olyan feltételek mellett, melyek nem kevésbé kedvezőek, mint a más munkavállalókra vonatkozó feltételek, ideértve a saját területükön rendes esetben állandó lakosnak minősülő foglalkoztatotti vagy önfoglalkoztatói jogviszonyban álló személyeket.

35. cikk

Az egyes Tagok vállalják, hogy a nemzeti körülményekkel összhangban álló intézkedéseket tesznek, hogy fokozatosan biztosítsák a teljes körű társadalombiztosítási védelmet az összes, a saját területükön rendes esetben állandó lakosnak minősülő halász számára.

36. cikk

A Tagok kétoldalú vagy többoldalú megállapodások vagy egyéb megállapodások útján működjenek együtt a nemzeti törvényekkel, jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban, az alábbi célok érdekében:

(a) hogy fokozatosan biztosítsák a teljes körű társadalombiztosítási védelmet a halászok számára, figyelembe véve a halászok nemzetiségétől független egyenlő bánásmód alapelvét; és

(b) hogy biztosítsák az összes halász által már megszerzett vagy a megszerzés folyamatában lévő társadalombiztosítási jogok fenntartását tekintet nélkül arra, hogy az egyes halászok állandó lakosnak minősülnek-e.

37. cikk

A 34., 35. és 36. cikk szerinti felelősségek előírásának meghagyása mellett a Tagok kétoldalú vagy többoldalú szerződések révén és a regionális gazdasági integrációs szervezetek működési keretei között meghatározhatnak a társadalombiztosítással kapcsolatos olyan egyéb törvényi előírásokat is, melyek a halászokra vonatkoznak.

VÉDELEM MUNKAVÉGZÉSSEL KAPCSOLATOS BETEGSÉGEK, SÉRÜLÉSEK VAGY HALÁLESETEK VONATKOZÁSÁBAN

38. cikk

1. Az egyes Tagok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a halászoknak a nemzeti törvényekkel, jogszabályokkal vagy kapcsolódó gyakorlattal összhangban álló védelmet nyújtsanak munkavégzéssel összefüggő betegségek, sérülések vagy halálesetek vonatkozásában.

2. Munkahelyi balesetre vagy betegségre visszavezethető sérülések esetén a halász rendelkezzen hozzáféréssel:

(a) megfelelő orvosi ellátáshoz; valamint

(b) a vonatkozó kártérítéshez a kapcsolódó nemzeti törvények és jogszabályok előírásai szerint.

3. Figyelembe véve a halászati ágazat jellegzetességeit, a jelen cikk 1. bekezdésében meghatározott védelem az alábbiak szerint biztosítandó:

(a) a haláshajó-tulajdonosok felelősségvállalási rendszerén keresztül; vagy

(b) kötelező biztosítási, munkavállalói kártérítési vagy egyéb programokon keresztül.

39. cikk

1. A halászokra vonatkozó nemzeti rendelkezések hiányában az egyes Tagok olyan törvényeket, jogszabályokat vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el, melyek biztosítják, hogy a haláshajó-tulajdonosok felelősséget vállaljanak a saját zászlajuk alatt hajózó hajókon a halászok ellátásáért az egészségvédelem és orvosi ellátás terén, miközben azok a tengeren vagy idegen kikötőben dolgoznak, illetve azokat ilyen munkavégzésre foglalkoztatják vagy szerződtetik. Az ilyen törvények, jogszabályok vagy egyéb intézkedések biztosítsák, hogy a haláshajó-tulajdonosok felelősséget vállaljanak az orvosi ellátás költségeinek a fedezéséért, ideértve a kapcsolódó orvosi segítségnyújtást és támogatást, idegen országban történő orvosi kezelések esetében mindaddig, amíg a halász haza nem tér.

2. A nemzeti törvények vagy jogszabályok lehető tehetik a haláshajó-tulajdonos felelősségének a kizárását, amennyiben a sérülés nem a hajón való szolgálat közben merült fel,

illetve megbetegedésre vagy betegségre a szerződtetés során nem derült fény, esetleg a sérülés vagy betegség az adott halász szándékosan helytelen eljárásának köszönhető.

VII. RÉSZ – MEGFELELÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

40. cikk

Az egyes Tagok kötelesek ténylegesen gyakorolni joghatósági és ellenőrzési jogkörüket a saját zászlajuk alatt hajózó hajók felett úgy, hogy rendszert dolgoznak ki a jelen Egyezmény követelményeinek való megfelelés biztosítására, szükség szerint ideértve a nemzeti törvényeknek vagy jogszabályoknak megfelelő ellenőrzési, jelentési, panaszkezelési eljárásokat, megfelelő büntetéseket és javító intézkedéseket is.

41. cikk

1. A Tagok kötelesek előírni, hogy a három napot meghaladóan a tengeren maradó halászhajók, melyek:

(a) legalább 24 méter hosszúságúak; vagy

(b) rendes esetben a saját zászlója alatt hajózó Állam partvonalától 200 tengeri mérföldet meghaladóan távolodnak el, vagy túlhajóznak annak kontinentális padján, tekintettel a partvonalától mért nagyobb távolságra,

tartsanak maguknál olyan, az illetékes hatóságok által kiadott érvényes dokumentumokat, melyek szerint az adott hajót az illetékes hatóság vagy saját maga felülvizsgálta, és megállapította az Egyezmény rendelkezéseinek való megfelelést az élet- és munkakörülmények tekintetében.

2. Az ilyen dokumentumok érvényességének időszaka megfelelhet a halászhajóra vonatkozó valamely nemzeti vagy nemzetközi biztonsági tanúsítvány érvényességi idejével, de semmi esetre sem haladhatja meg az ötéves érvényességi időt.

42. cikk

1. Az illetékes hatóságok kötelesek megfelelő számú képzett felügyelőt kijelölni a 41. cikk szerinti felelőségek teljesítésére.

2. A halászhajók fedélzetén az élet- és munkakörülményekre vonatkozó felülvizsgálat hatékony rendszerének kialakításakor bármely Tag szükség szerint meghatalmazhat olyan közintézményeket vagy egyéb szervezeteket, melyeket az illetékesnek és függetlennek ismer el a felülvizsgálatok elvégzése és a dokumentumok kibocsátása körében. Bármely esetben a Tag teljes mértékben felelős marad a felülvizsgálatért és a kapcsolódó, a saját zászlaja alatt hajózó halászhajókon a halászok élet- és munkakörülményekre vonatkozó dokumentumok kibocsátásért.

43. cikk

1. Amikor bármelyik Tag felé panasszal élnek vagy bizonyítják, hogy a saját zászlaja alatt hajózó halászhajó nem felel meg jelen Egyezmény követelményeinek, a Tag köteles megtenni az intézkedéseket az adott kérdés kivizsgálására, továbbá biztosítani, hogy a megtett intézkedések a megállapított hiányosságok orvoslására szolgálnak.

2. Amennyiben bármelyik Tag felé, melynek kikötőjében valamely halászhajó felhagy a rendes üzleti tevékenységeivel vagy egyéb vonatkozó működési okok merülnek fel, panasszal élnek vagy bizonyítják, hogy az ilyen hajó nem felel meg jelen Egyezmény követelményeinek, a

Tag jelentést készíthet azon Állam kormányának címezve, melynek zászlaja alatt az adott halászhajó hajózik, illetve abból másolatot küldhet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatójának, továbbá megteheti a szükséges intézkedéseket a fedélzeten a biztonságra vagy egészségre egyértelműen veszélyes körülmények orvoslására.

3. A jelen cikk 2. bekezdésében hivatkozott intézkedések megtételekor a Tag köteles előre értesíteni azon Állam legközelebbi képviselőjét, melynek zászlaja alatt az adott halászhajó hajózik, és lehetőség szerint biztosítani az ilyen képviselő jelenlétét. A Tag indokolatlanul nem tarthatja vissza vagy késleltetheti a hajót.

4. Jelen cikk értelmében panaszt nyújthat be bármely halász, szakmai szervezet, szövetség, szakszervezet, esetleg általánosságban véve bármely, a hajó biztonságában érdekelt személy, ideértve a fedélzeten a halászokat érintő biztonsági vagy egészségügyi veszélyekben való érdekeltiséggel rendelkező személyeket is.

5. Jelen cikk nem vonatkozik azon panaszokra, melyeket az adott Tag nyilvánvalóan megalapozatlannak ítél.

44. cikk

Az egyes Tagok kötelesek úgy alkalmazni jelen Egyezményt, hogy biztosítsák, hogy bármely, az Egyezményt nem ratifikáló Állam zászlaja alatt hajózó halászhajó ne részesüljön kedvezőbb bánásmódban, mint az azon Tagok zászlaja alatt hajózó halászhajók, melyek az Egyezményt ratifikálták.

VIII. RÉSZ – AZ I., II. ÉS III. MELLÉKLETEK KIEGÉSZÍTÉSE

45. cikk

1. Jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia egészítheti ki az I., II. és III. Mellékletet. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa jogosult a Konferencia napirendjét bármely napirendi ponttal kiegészíteni tekintettel az említett kiegészítésekre vonatkozó javaslatokra, melyeket a szakértők háromoldalú megbeszélések alapján javasolnak. A javaslatok elfogadására irányuló döntéshez a Konferencián jelen lévő küldöttek által leadott szavazatok kétharmados többsége szükséges, ideértve a jelen Egyezményt ratifikáló Tagok legalább felét.

2. A jelen cikk 1. bekezdésével összhangban elfogadott bármely kiegészítés a jelen Egyezményt ratifikáló Tag számára hat hónappal az elfogadást követően lép életbe, eltekintve attól az esettől, ha az adott Tag írásban arról értesíti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatóját, hogy az a Tagra nézve nem lép hatályba, esetleg valamely későbbi időpontban lép hatályba, későbbi írásos értesítés megküldését követően.

IX. RÉSZ – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk

Jelen Egyezmény módosítja a foglalkoztatás alsó korhatáráról (tengeri halászok) 1959. évi 112. sz. Egyezményt, a tengeri halászok orvosi vizsgálatáról szóló, 1959. évi 113. sz. Egyezményt, a tengeri halászok munkaszerződésének pontjairól szóló 1959. évi 114. sz. Egyezményt, a személyzet elhelyezéséről (halászhajók) szóló 1966. évi 126. sz. Egyezményt.

47. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

48. cikk

1. Jelen Egyezmény kizárólag a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet azon tagjaira nézve hatályos, melyek bejegyezték megerősítéseiket a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál.

2. A jelen Egyezmény 12 hónappal azután a nap után lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tíz tagállama, melyek közül nyolc kikötői állam, bejegyezte megerősítését a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójánál.

3. Ezt követően az Egyezmény minden más tagállamra nézve 12 hónappal azután a nap után lép hatályba, melyen ratifikációja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál bejegyzésre került.

49. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad, és ezt követően minden tíz év elteltével az első évben mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

50. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás, nyilatkozat illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. Amikor a főigazgató tájékoztatja a Szervezet tagállamait az Egyezmény hatálybelépéséhez szükséges utolsó ratifikáció nyilvántartásba vételéről, köteles felhívni a Szervezet Tagállamainak figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára.

51. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a nyilvántartásba vett ratifikációkat, nyilatkozatokat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

52. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa bármely általa szükséges időpontban benyújthat egy jelentést az Általános Konferenciának az Egyezmény működésével kapcsolatban és megvizsgálhatja annak kívánatosságát, hogy a Konferencia napirendjére felkerüljön-e az Egyezmény teljes szövegének vagy annak részleteinek felülvizsgálata, figyelembe véve a 45. cikk rendelkezéseit is.

53. cikk

1. Amennyiben a Konferencia egy új Egyezményt fogad el, mely ezt az Egyezményt felülvizsgálja, akkor, hacsak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik:

(a) az új felülvizsgáló Egyezmény bármely tagállam általi ratifikációja *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, a 49. cikk rendelkezéseinek ellenére, amennyiben és amikor az új felülvizsgáló Egyezmény hatályba lép;

(b) attól a naptól kezdve, amikor az új felülvizsgáló Egyezmény hatályba lép, a jelen Egyezmény nem áll többé nyitva ratifikálásra a tagállamok számára.

2. Ez az Egyezmény minden esetben, jelenlegi formájában és tartalmával hatályban marad azon tagállamok számára, melyek ratifikálták, de a felülvizsgáló Egyezményt nem ratifikálták.

54. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei egyaránt hitelesek.

I. MELLÉKLET MÉRTÉKEK EGYENÉRTÉKŰSÉGE

Jelen Egyezmény értelmében, amennyiben az illetékes hatóságok konzultációt követően úgy határoznak, hogy a hosszúság (L) helyett a teljes hosszúságot (LOA) alkalmazzák a vonatkozó mértékek alapjaként:

- (a) bármely 16,5 méternyi teljes hosszúság (LOA) egyenértékűnek tekintendő a 15 méteres hosszúsággal (L);
- (b) bármely 26,5 méternyi teljes hosszúság (LOA) egyenértékűnek tekintendő a 24 méteres hosszúsággal (L);
- (c) bármely 50 méternyi teljes hosszúság (LOA) egyenértékűnek tekintendő a 45 méteres hosszúsággal (L);

II. MELLÉKLET A HALÁSZOK MUNKASZERZŐDÉSE

A halászok munkaszerződése az alábbi adatokat tartalmazza, eltekintve attól, ha az ilyen adatok valamelyikének a feltüntetését szükségtelenné teszi az a tény, hogy a nemzeti törvények vagy jogszabályok, esetleg adott esetben valamely kollektív tárgyalás azt másképpen szabályozza:

- (a) a halász családneve és egyéb nevei, születési dátuma vagy kora, valamint születési helye;
- (b) az a hely, illetve az a dátum, ahol és amikor a szerződést megkötötték;
- (c) azon haláshajó vagy haláshajók neve, továbbá azon haláshajó vagy haláshajók regisztrációs száma, melyek fedélzetén a halász munkát vállal;
- (d) a munkaadó vagy a haláshajó-tulajdonos neve, esetleg a halással szerződést kötő egyéb fél;
- (e) a vállalt út vagy utak, ha az a szerződés megkötésekor meghatározható;
- (f) a halász azon minősége, melynek keretében foglalkoztatják vagy szerződést köt;
- (g) lehetőség szerint az a hely, illetve az a dátum, ahol és amikor a halász jelentkezni köteles fedélzeti szolgálatra;
- (h) a halásznak nyújtandó ellátások, eltekintve attól az esettől, ha a nemzeti törvények vagy jogszabályok arra alternatív rendszert biztosítanak;
- (i) a bér összege, esetleg a részesedés mértéke és a részesedés kiszámításának a módszere, amennyiben a javadalmazás részesedési alapon történik, illetve a bér összege és a részesedés, valamint ez utóbb számítási módja, amennyiben a javadalmazás kombinált alapon történik, továbbá bármely megállapodott minimális bér;
- (j) a szerződés megszűnése és annak feltételei, nevezetesen:
 - (i) ha a szerződést határozott időre kötik, a lejáratként meghatározott nap;
 - (ii) ha a szerződést valamely útra kötik, a célállomás és azon időtartam, melynek az érkezés után el kell telnie ahhoz, hogy a halász a szolgálatból elbocsátásra kerüljön;
 - (iii) ha a szerződést határozatlan időre kötik, azon feltételek, melyek alapján bármelyik fél azt felmondhatja, továbbá az ilyen felmondásra vonatkozó felmondási idő azzal a további feltétellel, hogy ez az időtartam nem lehet rövidebb, mint a halással a munkaadó, a haláshajó-tulajdonos vagy egyéb fél által megállapodott idő;
- (k) a halászra vonatkozó védelem bármely, a szolgálattal kapcsolatos betegség, sérülés vagy haláleset kapcsán;

(l) az éves fizetett szabadság mértéke, esetleg szükség szerint a szabadság kiszámítására alkalmazandó formula;

(m) a munkaadó, a halászhajó-tulajdonos vagy a halász munkaszerződésében aláíróként eljáró egyéb fél, illetve felek által az adott esettől függően a halásznak biztosítandó egészségügyi és társadalombiztosítás, illetve vonatkozó juttatások;

(n) a halásznak a hazatérésre való jogosultsága;

(o) szükség szerint a kollektív tárgyalásra való hivatkozás;

(p) a minimális pihenőidő a kapcsolódó nemzeti törvények és jogszabályok vagy más intézkedések előírásai szerint; valamint

(q) bármely egyéb, a nemzeti törvények vagy jogszabályok által előírt adat.

III. MELLÉKLET ELSZÁLLÁSOLÁS A HALÁSZHAJÓN

Általános rendelkezések

1. Jelen Melléklet értelmében:

(a) az „új halászhajó” jelentése olyan hajó, melyre vonatkozóan:

(i) építési vagy nagyobb átalakítási szerződést kötöttek az érintett Tag esetében az Egyezmény hatályba lépése napján vagy azt követően; vagy

(ii) építési vagy nagyobb átalakítási szerződést kötöttek az érintett Tag esetében az Egyezmény hatályba lépése napját megelőzően, és azt a nevezett napot követően legalább három év alatt teljesítik; vagy

(iii) ilyen építési szerződés hiányában, ha az érintett Tag esetében az Egyezmény hatályba lépése napján vagy azt követően:

– a hajógerincet megépítették, vagy

– az adott hajóval azonosítható építési tevékenység megkezdődött, vagy

– legalább 50 tonna mértékben vagy az összes szerkezeti anyag becsült tömegének 1 százaléka vonatkozásában megkezdődött az összeszerelés, tekintettel a kettő közül a kisebb mennyiségre;

(b) a „meglévő halászhajó” jelentése olyan hajó, mely nem minősül új halászhajónak.

2. Az összes új, fedélzettel rendelkező halászhajóra az alábbiak vonatkoznak tekintettel bármely, az Egyezmény 3. cikkében meghatározott kizárásra. Konzultációt követően az illetékes hatóságok jelen Melléklet előírásait kötelesek alkalmazni a meglévő hajókra is akkor és olyan mértékben, miként a hatóságok azok alkalmazhatóságát indokoltnak és kivitelezhetőnek ítélik.

3. Konzultációt követően az illetékes hatóságok az olyan halászhajók esetében, melyek rendes esetben 24 óránál rövidebb ideig maradnak tengeren, és a halászok a kikötőben sem élnek a hajó fedélzetén, jelen Melléklet rendelkezéseitől eltérést engedélyezhetnek. Az ilyen hajók esetében az illetékes hatóságok kötelesek biztosítani, hogy az érintett halászok megfelelő felszerelésekkel rendelkezzenek a pihenés, étkezés és higiéniai szükségletek tekintetében.

4. A jelen Melléklet 3. bekezdése értelmében megvalósított bármilyen eltérést a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke szerint jelenteni kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak.

5. A legalább 24 méter hosszúságú hajókra vonatkozó előírások a 15 és 24 méter közötti hosszúságú hajókra is alkalmazhatóak, amennyiben konzultációt követően az illetékes hatóságok ekként döntenek, illetve az indokolt és megvalósítható.

6. Az etető hajók fedélzetén dolgozó, és ott megfelelő szállás- és higiéniai lehetőségekkel nem rendelkező halászok számára az anyahajó fedélzetén kell megfelelő szállást és egyéb lehetőségeket biztosítani.

7. A Tagok jelen Mellékletnek a zajra és rázkódásra, szellőzésre, fűtésre és légkondicionálásra, valamint világításra vonatkozó előírásait zárt munkaterekre és tárolásra használt terekre is kiterjeszthetik, amennyiben konzultációt követően az ilyen alkalmazás megfelelőnek bizonyul, és nem hat ki kedvezőtlen módon az adott folyamat funkciójára vagy a munkakörülményekre, illetve a halfogások minőségére.

8. Az Egyezmény 5. cikkében hivatkozott bruttó hajóúrtartalom alkalmazása a jelen Melléklet alábbiakban meghatározott bekezdéseire korlátozódik: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 és 67. Ennek értelmében, ha konzultációt követően az illetékes hatóság úgy dönt, hogy a bruttó hajóúrtartalmat (gt) használja az alkalmazott mértékek alapjaként:

(a) bármely 75 gt bruttó hajóúrtartalom egyenértékűnek tekintendő a 15 méteres hosszúsággal (L) és 16,5 méteres teljes hosszúsággal (LOA);

(b) bármely 300 gt bruttó hajóúrtartalom egyenértékűnek tekintendő a 24 méteres hosszúsággal (L) és 26,5 méteres teljes hosszúsággal (LOA);

(c) bármely 950 gt bruttó hajóúrtartalom egyenértékűnek tekintendő a 45 méteres hosszúsággal (L) és 50 méteres teljes hosszúsággal (LOA);

Tervezés és ellenőrzés

9. Az illetékes hatóság köteles minden egyes esetben, amikor valamely hajót újonnan építenek vagy valamely hajó legénységi szálláshelyeit újjáépítik, megbizonyosodni arról, hogy az adott hajó megfelel jelen Melléklet előírásainak. Az illetékes hatóság az arra alkalmas mértékben köteles megkövetelni a jelen Mellékletnek való megfelelést, amikor valamely hajó legénységi szállásterei alapvetően átalakításra kerülnek, továbbá az olyan hajók esetében, melyek zászlajukat, mely alatt hajóznak, valamely Tag zászlajára cserélik, megkövetelni jelen Melléklet azon előírásainak való megfelelést, melyek a jelen Melléklet 2. bekezdése értelmében az ilyen hajókra vonatkoznak.

10. A jelen Melléklet 9. bekezdésében meghatározott esetekben, legalább 24 méter hosszúságú hajókra a szálláshelyekkel kapcsolatban részletes tervek és információk rendelkezésre állása követelendő meg, melyeket jóváhagyásra az illetékes hatóságoknak, illetve az általuk meghatalmazott bármely személynek kell benyújtani.

11. A legalább 24 méter hosszúságú hajóknál minden esetben amikor a halászhajó legénységi szállásterei átépítésre vagy alapvető módosításra kerülnek, az illetékes hatóság köteles felülvizsgálni az ilyen szállástereket, hogy azok megfelelnek-e az Egyezmény vonatkozó előírásainak, illetve amikor bármely hajó saját zászlaját valamely Tag zászlajára cseréli azt, hogy a hajó megfelel-e jelen Melléklet azon előírásainak, melyek a jelen Melléklet 2. bekezdése

értelmében az ilyen hajókra vonatkoznak. Az illetékes hatóság saját belátása szerint a legénységi szállások további felülvizsgálatát is lefolytathatja.

12. Amikor bármely hajó zászlót vált, az adott hajó által használt korábbi zászló szerinti Tag illetékes hatósága által meghatározott bármely alternatív előírás, melyet ezen Állam jelen Melléklet 15., 39., 47. vagy 62. bekezdése szerint esetlegesen elfogadott, a továbbiakban nem vonatkozik az adott hajóra.

Tervezés és építés Belmagasság

13. Az összes szállástérben megfelelő belmagasság álljon rendelkezésre. Az olyan terek esetében, ahol a várakozások szerint a halászok hosszabb ideig állnak, a minimális belmagasságot az illetékes hatóságok írják elő.

14. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében az összes olyan szállástérben, ahol teljeskörű és szabad mozgás szükséges, a minimálisan megengedett belmagasság nem lehet kevesebb, mint 200 centiméter.

15. A 14. bekezdés rendelkezéseinek a meghagyása mellett, konzultációt követően az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy az ilyen szállásokon bármely térben – illetve azok bármely részén – a minimális belmagasság legalább 190 centiméter legyen, amennyiben igazolható, hogy az ilyen belmagasság indokolt, és nem okoz kényelmetlenséget a halászoknak.

Bejáratok a szállásterekbe és azok között

16. A halak tárolására szolgáló és gépekkel szerelt terekből nem lehet közvetlen bejárás a hálókamrákba, eltekintve a vészkijáratokra használt járatoktól. Ahol az indokolt és megvalósítható, a hajókonyhákból, tároló helyiségekből, szárító helyiségekből vagy közösségi vizesblokki helyiségekből a közvetlen bejáratok kerülendők, eltekintve attól, ha azt másképpen írják elő.

17. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében a vészkijáratoktól eltekintve nem vezethetnek közvetlen bejáratok halak tárolására szolgáló és gépekkel szerelt terekből, illetve a hajókonyhákból, tároló helyiségekből, szárító helyiségekből vagy közösségi vizesblokki helyiségekből; a válaszfalak azon része, melyek az ilyen helyiségeket a hálókamráktól elválasztják, valamint a külső válaszfalak hatékony módon, acélból vagy egyéb arra jóváhagyott anyagból kerüljenek kiképzésre, azok legyenek víz- és gázállók. Jelen rendelkezés nem zárja ki, hogy két kabin közös vizesblokki helyiségen osztozzon.

Szigetelés

18. A szállásterek megfelelőképpen szigetelendők; a belső válaszfalak, panelek és lemezelések, továbbá a padlózatok és csatlakozások kiképzésére alkalmazott anyagok feleljenek meg az adott célnak, és mozdítsák elő az egészséges környezet biztosítását. Az összes szállástérben megfelelő vízvezetés biztosítandó.

Egyéb

19. Minden arra alkalmas intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a haláshajó légénységi szállástereit védjék a legyek és más rovarok ellen, különös tekintettel akkor, amikor a hajókat szúnyogokkal fertőzött területeken üzemeltetik.

20. Az összes légénységi szállástérből a vészkijáratok szükség szerint alakítandóak ki.

Zaj és rázkódás

21. Az illetékes hatóság köteles intézkedéseket tenni a szállásterekben a túlzott zaj- és rázkódási hatások mérséklése érdekében úgy, hogy az lehetőség szerint megfeleljen a vonatkozó nemzetközi szabványoknak.

22. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében az illetékes hatóságok a szállásterekre kötelesek olyan szabvány zaj- és rázkódási hatásokat meghatározni, melyek biztosítják a halászok megfelelő védelmét az ilyen zaj és rázkódás hatásaival szemben, ideértve a zaj és rázkódás okozta kimerülés hatásait is.

Szellőzés

23. A szállásterekhez az éghajlati körülmények figyelembe vétele mellett megfelelő szellőzés biztosítandó. A szellőzőrendszer kielégítő állapotban biztosít levegő-utánpótlást, amikor a halászok a fedélzeten vannak.

24. A szellőzés kialakítása vagy egyéb intézkedések biztosítják a nem-dohányzók védelmét a dohányfüsttel szemben.

25. A legalább 24 méter hosszúságú hajókat a szállásterekben olyan szellőzőrendszerrel kell felszerelni, melynek szabályozása lehetővé teszi a levegő kielégítő állapotának a fenntartását, illetve biztosítja az elégséges légmozgást bármely időjárás feltétel és éghajlat mellett. A szellőzőrendszerek minden esetben működjenek, amikor halászok tartózkodnak a fedélzeten.

Fűtés és légkondicionálás

26. A szállásterekhez az éghajlati körülmények figyelembe vétele mellett megfelelő fűtés biztosítandó.

27. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében arra alkalmas fűtőrendszeren keresztül megfelelő hő biztosítandó, eltekintve a kizárólag trópusi éghajlaton működő haláshajóktól. A fűtőrendszer szükség szerint minden körülmények között biztosít hőt, továbbá minden esetben működik, amikor halászok tartózkodnak vagy dolgoznak a fedélzeten, illetve amikor azt a körülmények megkívánják.

28. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében – eltekintve azoktól a hajóktól, melyek rendszeresen olyan területen üzemelnek, ahol a hőmérsékleti-éghajlati körülmények azt nem

teszik szükségessé – légkondicionálás biztosítandó a szállásterekben, a hajóhídon, a rádiószobában és bármely központi gépvezérlő helyiségben.

Világítás

29. Az összes szállástérben megfelelő világítás álljon rendelkezésre.

30. Ahol lehetséges, a szállástereket a mesterséges fény mellett természetes fény is világítsa meg. Ahol a hálóterek természetes fénynek vannak kitéve, a fény kizárására alkalmas eszközök biztosítandóak.

31. Minden egyes fekhelyhez megfelelő olvasólámpa biztosítandó az adott hálókamra természetes megvilágítása mellett.

32. A hálókamrák legyenek vészvilágítással felszerelve.

33. Amikor valamely hajó a legénységi helyiségekben, az átjárókban és bármely más térben, mely vészkijáratként használt vagy használható, nincs vészvilágítással felszerelve, az ilyen terekben állandó éjszakai világítás biztosítandó.

34. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében a szállásterekben a világításnak meg kell felelnie az illetékes hatóságok által előírt szabványoknak. A szabad mozgásra tervezett szállásterek bármely részén a világításra vonatkozó minimális elvárás, hogy az lehetővé tegye az egészséges látással rendelkező személyek számára szokványos nyomtatott újság olvasását tiszta időjárás mellett.

Hálókamrák Általános tudnivalók

35. Amikor a hajó konstrukciója, méretei vagy célja azt lehetővé teszi, a hálóhelyiségek úgy helyezendők el, hogy a mozgás és gyorsítás hatásai minimalizálhatóak legyenek, de azok semmi esetre sem helyezhetők el a kollíziós fal előtt.

Alapterület

36. A hálókamránkénti személyek száma és a személyenként meghatározott alapterület, nem ideértve a fekhelyek és a szekrények által elfoglalt teret, úgy határozandó meg, hogy megfelelő tér és kényelmes mozgás álljon a fedélzeten lévő halászok rendelkezésére, egyúttal figyelembe véve a hajó rendeltetészerű használatát is.

37. A legalább 24 méter, de legfeljebb 45 méter hosszúságú hajók esetében a hálókamrákban az egy személyre eső alapterület, nem ideértve a fekhelyek és a szekrények által elfoglalt teret, legalább 1,5 négyzetméter kell, hogy legyen.

38. A legalább 45 méter hosszúságú hajók esetében a hálókamrákban az egy személyre eső alapterület, nem ideértve a fekhelyek és a szekrények által elfoglalt teret, legalább 2 négyzetméter kell, hogy legyen.

39. A 37. és 38. bekezdés rendelkezéseinek a meghagyása mellett, konzultációt követően az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a hálókamrában az egy személyre eső alapterület, nem ideértve a fekhelyek és a szekrények által elfoglalt teret, legalább 1,0 illetve 1,5 négyzetméter legyen, amennyiben az illetékes hatóságok számára igazolható, hogy az ilyen alapterület indokolt, és nem okoz kényelmetlenséget a halászoknak.

Hálókamránkénti személyek száma

40. Amennyiben az kifejezetten másképpen nem kerül meghatározásra, az egy hálókamrában elhelyezhető személyek száma nem haladhatja meg a hatot.

41. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében az egy hálókamrában elhelyezhető személyek száma nem haladhatja meg a négyet. Az illetékes hatóságok ezen követelmény tekintetében, különleges esetekben kivételt tehetnek, amennyiben a hajó mérete, típusa vagy rendeltetésszerű használata ezt az előírást indokolatlanná vagy megvalósíthatatlanná teszi.

42. Amennyiben az kifejezetten másképpen nem kerül meghatározásra, lehetőség szerint külön hálókamra, illetve hálókamrák biztosítandóak a tisztek számára.

43. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében a tisztek rendelkezésére bocsátott hálókamrák lehetőség szerint egyszemélyesek legyenek, de a hálókamrákat semmi esetre sem lehet kettőnél több fekhellyel felszerelni. Az illetékes hatóságok jelen bekezdés követelményei tekintetében, különleges esetekben kivételt tehetnek, amennyiben a hajó mérete, típusa vagy rendeltetésszerű használata ezeket az előírásokat indokolatlanná vagy megvalósíthatatlanná teszi.

Egyéb

44. A bármely hálókamrában elszállásolandó személyek maximális száma olvashatóan és törölhetetlen módon jelzendő a kamrán belül olyan helyen, ahol az kényelmesen látható.

45. Megfelelő méretű, egyszemélyes fekhelyek biztosítandóak. A matracok arra alkalmas anyagból készülnek.

46. A legalább 24 méter hosszúságú hajók esetében a fekhelyek belső mérete legalább 198 × 80 centiméter.

47. A 46. bekezdés rendelkezéseinek a meghagyása mellett, konzultációt követően az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy fekhelyek minimális belső mérete legalább 190 × 70 centiméter legyen, amennyiben igazolható, hogy az ilyen méret indokolt, és nem okoz kényelmetlenséget a halászoknak.

48. A hálókamrák úgy tervezendők és szerelendők fel, hogy biztosítsák az abban elszállásoltak kényelmét, és megkönnyítsék a tisztán tartást. A rendelkezésre bocsátott felszerelések körébe tartoznak a fekhelyek, az egyszemélyes, a ruházat és egyéb személyes tárgyak elhelyezésére alkalmas szekrények, valamint megfelelő írófelületek.

49. A legalább 24 méteres hajókon írásra alkalmas íróasztal, továbbá szék biztosítandó.

50. A hálóterek lehetőség szerint úgy helyezendők el, illetve szerelendők fel, hogy azok a nők és a férfiak számára megfelelő szintű elkülönítést biztosítsanak.

Legénységi helyiségek

51. A legénységi helyiségek a lehető legközelebb legyenek a hajókonyhához, de semmi esetre sem lehetnek a kollíziós fal előtt.

52. A hajókon a legénységi helyiségekben az adott célra alkalmas szállásterek is kialakítandóak. Amennyiben az kifejezetten másképpen nem kerül meghatározásra, lehetőség szerint a legénységi szállásterek a hálóhelyiségektől különüljenek el.

53. A legalább 24 méteres hajókon a legénységi szállásterek minden esetben elkülönülnek a hálóhelyiségektől.

54. Az egyes legénységi helyiségek méretei és felszerelése legyen összhangban azzal, hogy az adott helyiséget egyszerre valószínűsíthetően hány személy használja.

55. A legalább 24 méteres hajók esetében elégséges kapacitású hűtő, valamint forró és hideg italok készítésére alkalmas felszerelések álljanak mindenkor a halászok rendelkezésére és használatára.

Kádak vagy zuhanyzók, illemhelyek és mosdók

56. A fedélzeten lévő összes személy számára biztosítandó vizesblokki helyiségek, így mellékhelyiségek, mosdók, valamint kádak vagy zuhanyzók, miként az a hajó rendeltetésszerű használatának megfelel. Az ilyen helyiségek és felszerelések legalább feleljenek meg a minimális egészségügyi és higiéniai szabványoknak, valamint az indokolt minőségi normáknak.

57. A vizesblokki helyiségeket úgy kell elhelyezni, hogy az lehetőség szerint megakadályozza az egyéb terek szennyeződését. A vizesblokki helyiségeknek indokolt mértékű egyedüllétet kell biztosítaniuk.

58. A fedélzeten tartózkodó összes halász és egyéb személy részére elégséges mennyiségű hideg édesvizet és meleg édesvizet kell biztosítani a megfelelő higiéniai szint fenntartása céljából. Konzultációt követően az illetékes hatóságok meghatározhatják a biztosítandó víz minimális mennyiségét.

59. Ahol vizesblokki helyiségek vannak, azokat a szabad levegőre vezető szellőzéssel kell felszerelni, mely egyúttal a szálláshelyek egyéb részeitől függetlenül működik.

60. A vizesblokki helyiségekben az összes felület könnyítse meg azok egyszerű és hatékony tisztítását. A padlózatok rendelkezzenek csúszásmentes padlóborítással.

61. A legalább 24 méteres hajókon az összes olyan halász számára, akik nem foglalnak el helyiségeket, de vizesblokki helyiségeket használnak, négy vagy annál kevesebb személyenként legalább egy zuhanyzó vagy kád, esetleg mindkettő, továbbá egy illemhelyiség és egy mosdó biztosítandó.

62. A 61. bekezdés rendelkezéseinek a meghagyása mellett, konzultációt követően az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy hat vagy annál kevesebb személyenként legalább egy zuhanyzó vagy kád, esetleg mindkettő, továbbá egy mosdó biztosítandó, illetve nyolc vagy annál kevesebb személyenként legalább egy illemhelyiség biztosítandó, amennyiben az illetékes hatóságok számára igazolható, hogy az indokolt, és nem okoz kényelmetlenséget a halászoknak.

Mosási lehetőségek

63. Amennyiben az kifejezetten másképpen nem kerül meghatározásra, ruhák mosására és szárítására alkalmas felszerelések szükség szerint biztosítandóak tekintettel a hajó rendeltetészerű használatára.

64. A legalább 24 méteres hajók esetében megfelelő felszerelések biztosítandóak ruhák mosására, szárítására és vasalására.

65. A legalább 45 méteres hajók esetében a hálókamráktól, legénységi helyiségektől és illemhelyektől elkülönülő fülkékben megfelelő felszerelések biztosítandóak ruhák mosására, szárítására és vasalására, azokat pedig megfelelő szellőzéssel, fűtéssel kell ellátni, továbbá ruhák szárítására alkalmas kötéllel vagy más eszközzel felszerelni.

A beteg és sérült halászok rendelkezésére álló felszerelések

66. Szükség szerint a betegségben vagy sérüléstől szenvedő halászok számára külön kabint kell rendelkezésre bocsátani.

67. A legalább 45 méteres hajókon külön betegszoba álljon rendelkezésre. Az ilyen tér megfelelőképpen felszerelendő, továbbá annak jó higiéniai állapota fenntartandó.

Egyéb lehetőségek

68. A rossz időjárási körülmények között használandó felszerelések, valamint az egyéb személyi védőfelszerelések felakasztására a hálókamrákon kívül, de azok kényelmes elérhetőségében külön helyet kell biztosítani.

Ágynemű, legénységi edények és egyéb eszközök

69. A fedélzeten lévő össze halász számára étkezéshez megfelelő eszközök, továbbá ágynemű és más vászonnemű biztosítandó. Mindazonáltal az ilyen vászonnemű költségei működési költségként megtéríthetőek, amennyiben a kollektív megállapodás vagy a halászok munkaszerződése arról ekként rendelkezik.

Pihenési lehetőségek

70. A legalább 24 méteres hajókon megfelelő pihenési lehetőségek, felszerelések és szolgáltatások álljanak rendelkezésre a fedélzeten lévő összes halász számára. Lehetőség szerint a legénységi szobák szolgálják a szabadidős tevékenységek céljait.

Kommunikációs lehetőségek

71. A fedélzeten lévő összes halász rendelkezzen lehetőség szerinti és indokolt hozzáféréssel a kommunikációs berendezésekhez, ésszerű költségviselés mellett, ami nem haladhatja meg a haláshajó-tulajdonos vonatkozó teljes költségét.

Hajókonyha és élelmiszer-tároló helyiségek

72. A fedélzeten álljanak rendelkezésre főzésre alkalmas felszerelések. Amennyiben az kifejezetten másképpen nem kerül meghatározásra, lehetőség szerint az ilyen felszerelések külön hajókonyhán kerüljenek elhelyezésre.

73. A hajókonyha vagy – amennyiben külön hajókonyha nem áll rendelkezésre – főzőterület legyen a célra alkalmas méretű, jól megvilágított és szellőztetett, továbbá megfelelőképpen felszerelt és karbantartott.

74. A legalább 24 méteres hajókon külön hajókonyha álljon rendelkezésre.

75. A hajókonyhán főzési célokra használt bután- vagy propángáz tárolóegységeit a nyitott fedélzeten kell tartani olyan fedett szerkezetben, melyet úgy alakítottak ki, hogy ezeket megvédje a külső hőhatásoktól és egyéb behatásoktól.

76. Elégséges kapacitással rendelkező, arra alkalmas, illetve szárazon, hidegen és jól szellőzött tartható helyek biztosítandóak annak érdekében, hogy a tárolt készletek megromlása elkerülhető legyen, továbbá amennyiben azt másképpen kifejezetten nem határozzák meg, lehetőség szerint hűtőgépek vagy más alacsony hőmérsékletű tárolóhelyek használandóak.

77. A legalább 24 méteres hajók esetében tárolóhelyiségek és hűtőgépek, valamint más alacsony hőmérsékletű tárolóhelyek alkalmazandóak.

Élelem és ivóvíz

78. A halászok számára, továbbá az út időtartamára és jellegére való tekintettel elégséges mennyiségű élelem és ivóvíz álljon rendelkezésre. Továbbá azok legyenek megfelelőek a tápérték, minőség, mennyiség és változatosság tekintetében, illetve vegyék figyelembe a halászoknak az élelmiszerekre vonatkozó vallási alapú vagy kulturális szokásokkal kapcsolatos igényeit is.

79. Az illetékes hatóságok meghatározhatják a fedélzeten szállítandó élelem és víz minimális normáira vonatkozó előírásokat.

Tiszta és élhető körülmények

80. A szálláshelyek tiszta és élhető körülmények között tartandóak, azok legyenek mentesek az olyan különféle árucikkektől és tárolt készletektől, melyek nem minősülnek az azokat elfoglaló személyekhez tartozó személyes tárgyaknak, esetleg biztonsági vagy a menekülést szolgáló felszereléseknek.

81. A hajókonyha és az élelmiszertároló létesítmények higiénikus körülményei fenntartandóak.

82. A hulladékokat zárható, megfelelően tömítő tárolóeszközökben kell tartani, és azokat az élelmiszerek kezelésére használt területekről szükség szerinti időközönként el kell távolítani.

A kapitány általi vagy a kapitány meghatalmazása alapján végzett felülvizsgálatok

83. A legalább 24 méteres hajók esetében az illetékes hatóságok előírhatják, hogy maga a kapitány vagy az annak meghatalmazása szerinti más személy gyakorta végezzen felülvizsgálatokat annak biztosítására, hogy:

(a) a szálláshelyek tiszták, tisztességesen élhetőek és biztonságosak legyenek, azokat jó állapotban tartsák fenn;

(b) az élelmiszer- és vízkészletek elégségesek legyenek; és

(c) a hajókonyha és az élelmiszer tárolására használt terek és felszerelések higiénikus és jó állapotban legyenek. Az ilyen felülvizsgálatok eredményeit, valamint a feltárt hiányosságok javítását célzó intézkedéseket fel kell jegyezni, és felülvizsgálat céljából rendelkezésre kell bocsátani.

Eltérések

84. Konzultációt követően az illetékes hatóságok engedélyezhetnek derogációkat a jelen Melléklet rendelkezései tekintetében azzal a céllal, hogy minden hátrányos megkülönböztetés nélkül figyelembe vegyék azon halászok érdekeit, akik eltérő és jellegzetes vallásos vagy társadalmi szokásokkal rendelkeznek, feltéve, hogy az ilyen derogációk nem eredményezhetik az általános körülmények kedvezőtlenebbé válását a jelen Melléklet rendes alkalmazása melletti állapottal összehasonlítva.

199. sz. Ajánlás a halászzati ágazat munkafeltételeiről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

melyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben,
és amely 2007. május 30-án 96. ülészakára ült össze

Tekintettel a szakképzésről (halászsok) szóló 1966. évi ajánlásra

Figyelembe véve a halászzatban való munkavégzésről szóló 2005. évi 196. sz. ajánlás hatályon kívül helyezésének a szükségszerűségét, mely a munkaidőről (halászzat) szóló 1920. évi 7. sz. ajánlást váltotta fel, valamint

Miután úgy döntött, hogy bizonyos javaslatokat fogad el a halászzatban való munkavégzéssel kapcsolatban, mely a nevezett ülészak negyedik napirendi pontját képezi, valamint

Miután úgy döntött, hogy jelen javaslatokat a halászzatban való munkavégzésről szóló 2007. évi (továbbiakban az Egyezmény) egyezményt kiegészítő, és a halászzatban való munkavégzésről szóló 2005. évi 196. sz. ajánlást hatályon kívül helyező nemzetközi ajánlás formájába önti;

A mai napon, 2007. június 14-én elfogadja az alábbi Ajánlást, mely a halászzati ágazat munkafeltételeiről szóló a 2007. évi Ajánlasként idézhető.

I. RÉSZ – A HALÁSZHAJÓK FEDÉLZETÉN BIZTOSÍTANDÓ MUNKAKÖRÜLMÉNYEK

Fiatalok védelme

1. A Tagok kötelesek a halászhajók fedélzetén dolgozó, 16 és 18 év közötti személyek tengerre szállás előtti képzésének követelményeit meghatározni, tekintettel a halászhajók fedélzetén történő munkavégzésre vonatkozó képzés nemzetközileg elfogadott normáira, ideértve azokat, melyek a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre, így az éjszakai munkavégzésre, a veszélyes feladatokra, a veszélyes berendezésekkel való munkavégzésre, a nehéz rakományok kézi mozgatására és rakodására, a hidegebb éghajlatokon történő munkavégzésre, a hosszabb időn keresztül történő munkavégzésre, továbbá a kapcsolódó kockázatok felmérését követően azonosított egyéb hasonló kérdésekre vonatkoznak.

2. A 16 és 18 év közötti személyek képzése biztosítható gyakorlati időn vagy arra jóváhagyott képzési programban való részvétel útján is, melyeket az arra meghatározott szabályoknak megfelelően szükséges megtartani, illetve azokat az illetékes hatóságok ellenőrzik, továbbá melyek nem akadályozhatják az érintett személyek általános oktatását.

3. A Tagok kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy a 18 év alatti személyeket szállító hajók fedélzetén rendelkezésre álló biztonsági, életmentő és túlélő felszerelések megfeleljenek az ilyen személyek méreteinek.

4. A 18 év alatti halászok munkaideje nem haladhatja meg a napi nyolc órát, illetve a heti 40 órát, továbbá az ilyen személyek túlórákat nem végezhetnek, csak ha azt elkerülhetetlen biztonsági okok indokolják.

5. A 18 év alatti halászoknak elégséges időt kell biztosítani az összes étkezésre, valamint a napi fő étkezés vonatkozásában azok legalább egy órányi szünetet kapjanak.

Orvosi vizsgálatok

6. Az ilyen vizsgálatok jellegének előírásakor a Tagok fordítsanak megfelelő figyelmet a vizsgálandó személy életkorára, valamint az elvégzendő kötelezettségek természetére.

7. A vonatkozó orvosi igazolásokat az illetékes hatóságok által jóváhagyott orvos írja alá.

8. Megfelelő intézkedések teendők annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a vizsgálatok után úgy minősülnek, hogy nem alkalmasak halászhajók vagy egyes típusú halászhajók fedélzetén történő munkavégzésére, illetve a fedélzeten bizonyos típusú munkák elvégzésére, további vizsgálatok kérhessenek olyan egészségügyi szakértőtől, illetve szakértőktől, akik minden halászhajó-tulajdonostól, továbbá a halászhajó-tulajdonosok vagy halászok minden szervezetétől függetlenül járnak el.

9. Az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a tengeren dolgozó személyek orvosi vizsgálatára és orvosi igazolására vonatkozó olyan nemzetközi irányelveket, mint az (ILO/WHO) *A tengerészek tengerre szállást megelőző és időszakos egészségügyi alkalmassági vizsgálatának elvégzésére vonatkozó útmutató*.

10. Az egyezmény orvosi vizsgálatra vonatkozó rendelkezéseinek az alkalmazása alól felmentett halászok esetében az illetékes hatóság köteles megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy munkahelyi biztonsági és egészségügyi szempontból egészségügyi felügyeletet biztosítson.

Kompetencia és képzés

11. A Tagok kötelesek:

(a) figyelembe venni az általánosan elfogadott nemzetközi szabványokat a halászok képzése és kompetenciái vonatkozásában, amikor meghatározzák a kapitányok, első tisztek, a műszaki személyzet és egyéb, a halászhajók fedélzetén dolgozó személyek esetében szükséges kompetenciákat;

(b) a halászok szakképzése tekintetében az alábbi kérdésekkel foglalkozni: nemzeti tervezés és adminisztráció, ideértve a vonatkozó tevékenységek koordinálását; finanszírozási és képzési normák; képzési programok, ideértve a szakképzést megelőző képzést, illetve a már dolgozó halászok rövid képzési kurzusait is; a képzés módszerei; valamint nemzetközi együttműködés; továbbá

(c) biztosítani, hogy a képzéshez való hozzáférés tekintetében hátrányos megkülönböztetés ne állhasson fenn.

II. RÉSZ – SZOLGÁLATI FELTÉTELEK

A szolgálat nyilvántartása

12. Az egyes szerződések végén az adott szerződésre vonatkozóan az érintett halásznak szolgálati nyilvántartást kell rendelkezésre bocsátani, vagy azt a halászok szolgálati jegyzékébe be kell vezetni.

Egyedi intézkedések

13. Az Egyezmény hatálya alá nem tartozó halászok esetében az illetékes hatóságnak olyan intézkedéseket kell tennie, melyek útján megfelelő védelmet nyújt a munkakörülmények és az esetleges jogviták rendezése tekintetében.

A halászok fizetése

14. Arra meghatározott feltételek mellett a halászok legyenek jogosultak jövedelmükből előlegben részesülni.

15. A legalább 24 méter hosszú hajók esetében az összes halász legyen jogosult a nemzeti törvények, jogszabályok vagy kollektív megállapodások szerinti minimumbérre.

III. RÉSZ – ELSZÁLLÁSOLÁS

16. A vonatkozó követelmények vagy irányelvek meghatározásakor, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a hajók fedélzetén dolgozó vagy élő személyekre vonatkozó, az elszállásolást, étkezést, egészségügyet és higiénit szabályozó nemzetközi alapelveket, ideértve a (FAO/ILO/IMO) *Halászokra és haláshajókra vonatkozó biztonsági Kódexet* és a (FAO/ILO/IMO) *Kis haláshajók tervezésének, építésének és felszerelésének önkéntes útmutatóit*.

17. Az illetékes hatóságnak együtt kell működnie az érintett szervezetekkel és ügynökségekkel a kapcsolódó oktatási anyagok kidolgozása és terjesztése, a fedélzetén történő tájékoztatás, valamint a haláshajók fedélzetén a biztonságos és egészséges elszállásolást és étkezést érintő iránymutatás érdekében.

18. A legénység szállásának az illetékes hatóság által megkívánt felülvizsgálatát az egyéb célokat szolgáló kezdeti vagy időszakos felmérésekkel vagy felülvizsgálatokkal együtt kell elvégezni.

Tervezés és építés

19. A legénység elszállásolását szolgáló terek feletti nyitott fedélzetrészekhez, a hálókamrák és legénységi étkezdék válaszfalaihoz, a gépek burkolatához, valamint a hajókonyhák határoló válaszfalaihoz és a hőt termelő egyéb terekhez megfelelő szigetelést kell biztosítani, és – szükség szerint meg kell gátolni a hálókamrákra, legénységi helyiségekre, pihenő helyiségekre és átjárókra ható kondenzációt vagy túlmelegedést.

20. A használati gőz- és melegvízcövek hőhatásai ellen védelem biztosítandó. A fő gőz- és elszívócsövek nem vezethetők keresztül a legénységi szálláshelyeken vagy a

legénységi szálláshelyekre vezető folyosókon. Ahol ez nem kerülhető el, a csöveket megfelelőképpen kell szigetelni és burkolni.

21. A szállásterekben használt anyagok és berendezési tárgyak legyenek nedvességállóak, azokat könnyen lehessen tisztán tartani, és ne adjanak teret a férgek megtelepedésének.

Zaj és rázkódás

22. A munka- és élettereknek az illetékes hatóságok által szabályozott zajszintje feleljen meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a munkahelyek környezeti tényezőire megállapított kitétségi szintekre vonatkozó irányelveinek, továbbá – amennyiben lehetséges – a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által ajánlott, vonatkozó védelmi szintnek, illetve bármely későbbi kiegészítésnek és pótlólagos normának, mely a hajók fedélzetén elfogadható zajszintekkel foglalkozik.

23. Az illetékes nemzetközi testületekkel, valamint a halászhajó-tulajdonosok és halászok szervezeteinek képviselőivel együttműködésben, továbbá a vonatkozó nemzetközi szabványok figyelembe vétele mellett az illetékes hatóság folyamatosan vizsgálja a halászhajók fedélzetén jellemző rázkódás problémáját azzal a céllal, hogy lehetőség szerint javítsák a halászok védelmét a rázkódás ártalmas hatásaitól.

(1) Az ilyen vizsgálatok terjedjenek ki a túlzott rázkódásnak való kitétség hatásaira a halászok egészsége és kényelme tekintetében, valamint azon intézkedések előírását vagy javaslását, melyek a halászok védelme érdekében a halászhajókon előírják a rázkódás csökkentését.

(2) A rázkódás, illetve a kapcsolódó hatások mérséklése érdekében tett intézkedések magukban foglalják:

(a) a halászok tájékoztatását a rázkódásnak való hosszan tartó kitétség miatt az egészségükre leselkedő veszélyekről

(b) szükség szerint jóváhagyott személyi védőfelszerelések biztosítása a halászok számára; továbbá

(c) kockázatok felmérése és a kitétség csökkentése a hálókamrákban, a legénységi helyiségekben, a pihenő helyiségekben és étkező létesítményekben, továbbá a halászok egyéb szálláshelyein úgy, hogy az ILO *Munkahelyeken a környezeti tényezőkre vonatkozó gyakorlatok szabályzata* és annak későbbi módosításai irányelveinek megfelelő intézkedéseket vezetnek be egyúttal figyelembe véve a munkahelyekre és az életterekre jellemző kitétségek közötti különbségeket.

Fűtés

24. A fűtőrendszer legyen alkalmas a legénységi szálláshelyeken kielégítő hőmérsékleti szint fenntartására a szolgálat során feltehetőleg jellemző, rendes időjárási és éghajlati körülmények között, miként azt az illetékes hatóságok megállapítják, és azt úgy kell megtervezni, hogy a hőmérséklet ne veszélyeztesse a halászok biztonságát vagy egészségét, illetve a hajó biztonságát.

Világítás

25. A világítás módja ne veszélyeztesse a halászok biztonságát vagy egészségét, illetve a hajó biztonságát.

Hálókamrák

26. Az egyes fekhelyek kényelmes, párnázott aljzattal ellátott matracokkal vagy kombinált matracokkal látandóak el, ideértve a rugós alsó részt vagy a rugós matracokat is. A párnázott anyag arra jóváhagyott anyagból készüljön. A fekvőhelyek nem rendezhetőek el egymás mellett úgy, hogy az egyes fekhelyek csak másik fekhelyeken keresztül legyenek elérhetőek. Kétszintes fekhelyek esetében az alsó fekhely legalább 0,3 méterrel legyen a padló felett, míg a felső fekhely pormentes aljzattal szerelendő fel, és legyen megközelítőleg félúton az alsó fekhely alja és a fedélzeti gerendák alsó fele között. A fekhelyek nem rendezhetőek két szintnél több szintben. A hajó oldalánál lévő fekhelyek esetében csak egyetlen fekhelyszint lehet, amikor az oldallámpa a fekhely felett van.

27. A hálókamrák az oldallámpák árnyékolására függönyökkel szerelendők fel, továbbá azokban tükrök, illemhelyi szükségletekre kisebb helyiségek, könyvvállvány és megfelelő számú kabátakasztó helyezendő el.

28. Lehetőség szerint a legénység tagjainak a fekhelyei úgy rendezendőek el, hogy az őrszolgálat elkülönítve legyen, továbbá a napközbeni szolgálatot ellátó legénység ne kerüljön egy szobába az örökkel.

29. A legalább 24 méteres hajókon a férfiaknak és nőknek külön hálókamrák biztosítandóak.

Vizesblokki felszerelések

30. A vizesblokki felszerelések terei feleljenek meg az alábbiaknak:

(a) arra jóváhagyott, időálló anyagból készült padlók, melyek könnyen tisztíthatóak, és nedvességállóak, illetve megfelelő lefolyással rendelkeznek;

(b) acélból vagy más, arra jóváhagyott anyagból készült válaszfalak, melyek a fedélzet szintje felett legalább 0,23 méterig vízállóak;

(c) megfelelő világítás, fűtés és szellőzés; továbbá

(d) megfelelő méretű ejtőcsövek és szennyvízcsövek, melyek úgy kerülnek kiépítésre, hogy minimalizálható legyen a dugulás kockázata, illetve az elősegítse a tisztítást; az ilyen csövek nem vezethetőek keresztül friss vizet vagy ivóvizet tartalmazó tartályokon, továbbá lehetőség szerint nem vezethetőek el a legénységi helyiségek vagy hálókamrák légterében.

31. Az illemhelyek arra jóváhagyott típusúak legyenek, illetve azokat el kell látni bőséges, minden esetben rendelkezésre álló és önállóan szabályozható vízöblítéssel. Lehetőség szerint azok úgy helyezkedjenek el, hogy kényelmesen megközelíthetőek legyenek, jóllehet elkülönüljenek a hálókamráktól és a mosdóktól. Amennyiben valamely fülkében egynél több illemhely van, az illemhelyeket egymástól megfelelőképpen el kell választani, hogy az egyedüllét biztosítható legyen.

32. A férfiaknak és nőknek külön vizesblokki felszerelések biztosítandóak.

Pihenési lehetőségek

33. Ahol pihenési lehetőségekre van szükség, azok berendezése legalább tartalmazzon egy könyvszekrényt, továbbá olvasásra, írásra és – lehetőség szerint – játékokra alkalmas felszereléseket. A pihenési lehetőségeket és szolgáltatásokat rendszeresen felül kell vizsgálni, biztosítandó, hogy azok a halászok vonatkozó igényeinek a műszaki, működési és egyéb fejlődésből eredő változásai tükrében is megfelelőek maradjanak. Ahol kivitelezhető, mérlegelni szükséges az alábbi lehetőségeknek a halászok számára való ingyenes biztosítását:

(a) dohányzó;

(b) TV nézés és rádióadások vétele;

(c) filmek vagy videofilmek kivetítése, melyekből az út időtartamának megfelelő készlet tartandó, továbbá azok – szükség szerint – indokolt időközönként cserélendők;

(d) sportfelszerelések, ideértve a testedző felszereléseket, táblajátékokat és a fedélzeten művelhető játékokat is;

(e) szakirányú és más könyvekből álló könyvtár, melyekből az út időtartamának megfelelő készlet tartandó, továbbá azok – szükség szerint – indokolt időközönként cserélendők;

(f) kikapcsolódást szolgáló kézműves lehetőségek; továbbá

(g) elektromos berendezések, így például rádió, televízió, videofelvevő, DVD/CD-lejátszó, személyi számítógép és szoftverek, valamint kazettás magnó/felvevő/lejátszó.

Étkezés

34. A szakácsként alkalmazott halászok a fedélzeten betöltött állásuknak megfelelő képzéssel és képzettséggel rendelkezzenek.

IV. RÉSZ – ORVOSI ELLÁTÁS, EGÉSZSÉGVÉDELEM ÉS TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS

Orvosi ellátás a fedélzeten

35. Az illetékes hatóságok állapítsák meg az adott kockázatoknak megfelelő, a haláshajókon elhelyezendő orvosi készletek és felszerelések listáját; az ilyen lista tartalmazza a nők higiéniai védelmének eszközeit is diszkrét, környezetbarát kiszerezésben.

36. A legalább 100 halással hajózó haláshajók legalább egy képezett orvossal rendelkezzenek a fedélzeten.

37. A halászok képzésben részesüljenek alapvető elsősegélynyújtásban a vonatkozó nemzeti törvényeknek és jogszabályoknak megfelelően, tekintettel a kapcsolódó nemzetközi okmányokra is.

38. Szabvány orvosi jelentési nyomtatvány alakítandó ki az orvosi és egyéb kapcsolódó információk bizalmas cseréjének a megkönnyítésére a haláshajó és a part között az egyes halászok vonatkozásában, betegség vagy sérülés esetén.

39. A 24 métert meghaladó hosszúságú hajók esetében az egyezmény 32. cikkének rendelkezésein túl az alábbi szempontok veendőek figyelembe:

- (a) a fedélzeten tartandó orvosi felszerelések és készletek előírásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az adott területre vonatkozó nemzetközi ajánlásokat, így azokat, melyeket a (ILO/IMO/WHO) Nemzetközi egészségügyi útmutató hajókhoz és az (WHO) Alapvető gyógyszerek listája legutóbbi kiadásai tartalmaznak, valamint megfelelnek az orvosi ismeretek és a jóváhagyott kezelési módszerek fejlődésének;
- (b) az orvosi felszerelések és készletek felülvizsgálatára legalább 12 hónaponként kerül sor; a felülvizsgálatot végző személynek biztosítani kell, hogy ellenőrzésre kerüljön az összes gyógyszer eltarthatósága és tárolási körülményei, a gyógyszeres láda tartalma felsorolásra kerüljön, továbbá megfeleljen a nemzeti szinten alkalmazott egészségügyi útmutatásnak, bármely alkalmazott márkanév mellett címkéken feltüntetésre kerüljenek a gyógyszerkészletek generikus nevei a kapcsolódó eltarthatósággal és tárolási körülményekkel együtt;
- (c) az egészségügyi útmutató részletezze, hogy az orvosi felszerelések és készletek tartalma hogyan használható fel, és az úgy alakítandó ki, hogy az orvosi személyzetten kívül mások is gondolni tudják a fedélzeten lévő betegeket vagy sérülteket a rádió vagy műholdas kommunikációs kapcsolaton keresztül kapott orvosi tanácsok alkalmazása mellett vagy a nélkül is; az útmutató úgy alakítandó ki, hogy az figyelembe vegye az adott területre vonatkozó nemzetközi ajánlásokat, így azokat, melyeket a (ILO/IMO/WHO) Nemzetközi egészségügyi útmutató hajókhoz és az (IMO) Orvosi elsősegély útmutató veszélyes árukat érintő balesetek esetére legutóbbi kiadásai tartalmaznak; továbbá
- (d) a rádió vagy műholdas kommunikációs kapcsolaton keresztül kapott orvosi tanácsok térítés nélkül álljanak rendelkezésre az össze hajó számára tekintet nélkül, hogy azok milyen zászló alatt hajóznak.

*Munkahelyi biztonság és egészségügy
Kutatás, információk átadása és konzultáció*

40. A halászok biztonságának és egészségének folyamatos javításához való hozzájárulásként a Tagoknak megfelelő eljárásokat és programokat kell bevezetniük a halászhajók fedélzetén a balesetek megelőzésére, melyek egyúttal gondoskodnak a munkahelyi biztonsággal és egészséggel kapcsolatos anyagok, kutatások és elemzések összegyűjtéséről, illetve terjesztéséről, és egyúttal figyelembe veszik a munkahelyi biztonság és egészségügy területén történt technológiai fejlődést és meglévő ismereteket, továbbá a vonatkozó nemzetközi normákat is.

41. Az illetékes hatóságok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy rendszeres konzultációra kerüljön sor biztonsági és egészségügyi kérdésekben azzal a céllal, hogy garantálható legyen, hogy az összes érintett személyt ésszerű keretek között tájékoztassák az adott területre jellemző nemzeti szintű, nemzetközi és egyéb előrelépésekről, valamint azok potenciális alkalmazhatóságáról a Tagok zászlaja alatt hajózó halászhajókon.

42. Annak biztosításakor, hogy a halászhajó-tulajdonosok, kapitányok, halászok és egyéb érintett személyek elégséges és megfelelő útmutatást, képzési anyagokat vagy egyéb megfelelő információt kapjanak, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a vonatkozó

nemzetközi normákat, szabályzatokat, útmutatókat és más információkat. Ebben a körben az illetékes hatóságok szem előtt tartják és hasznosítják a halászati ágazatban a biztonságra és egészségügyre vonatkozó nemzetközi kutatásokat és útmutatást, ideértve általánosságban véve a halászhajók fedélzetén végzett munkára esetlegesen alkalmazható munkahelyi biztonságra és egészségügyre vonatkozó ismereteket.

43. Az egyes kockázatokra vonatkozó információkra fel kell hívni az összes halász és a fedélzeten tartózkodó más személyek figyelmét hivatalos, a vonatkozó utasításokat vagy útmutatást tartalmazó hirdetmények útján, illetve egyéb, arra megfelelő eszközzel.

44. A munkahelyi biztonsággal és egészségüggyel foglalkozó közös bizottságok hozandóak létre:

(e) a parton; vagy

(f) a halászhajókon konzultációt követően, amennyiben azt az illetékes hatóságok ekként határozzák meg, miként az a hajó fedélzetén lévő halászok számának tükrében indokolt.

Munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerek

45. A halászati ágazatban a biztonságra és egészségügyre vonatkozó módszerek és programok kialakításakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerekre vonatkozó nemzetközi útmutatásokat, ideértve az *Irányelvek munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszerekhez, ILO-OSH 2001* című dokumentumot.

Kockázatértékelés

46. (1) A halászattal kapcsolatos kockázatértékelést lehetőség szerint a halászok vagy azok képviselői bevonásával kell elvégezni, és az az alábbiakat tartalmazza:

(a) kockázatfelmérés és -kezelés;

(b) képzés tekintettel az Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által elfogadott Nemzetközi Egyezmény a halászhajók személyzetének képzési, minősítési és őrszolgálati szabványairól, 1995 (STCW-F Egyezmény) III. Fejezetének vonatkozó rendelkezéseire; valamint

(c) a halászoknak a fedélzeten adandó utasításokra.

(2) Az (1)(a) albekezdés érvényesítése érdekében a Tagok konzultációt követően olyan törvényeket, jogszabályi rendelkezéseket és más intézkedéseket hoznak, melyek szükségessé teszik:

(d) az összes halász rendszeres és aktív részvételét a biztonság és egészségügy javítása érdekében úgy, hogy folyamatosan azonosítják a veszélyeket, felmérik a kockázatokat és egyúttal biztonságirányításon keresztül intézkednek a kockázatok kezelése tekintetében;

(e) valamely munkahelyi biztonsági és egészségügyi irányítási rendszert, mely magában foglalja a munkahelyi biztonsági és egészségügyi eljárásokat, a halászok részvételére vonatkozó rendelkezéseket, valamint azon rendelkezéseket, melyek a rendszer szervezésére, tervezésére, megvalósítására és értékelésére, továbbá a rendszer javítását célzó intézkedésekre vonatkoznak; valamint

(f) olyan rendszert, melynek célja a biztonsági és egészségügyi eljárások és program megvalósításának segítése, továbbá a halászok számára egy olyan fórum biztosítása, melynek keretei között azok befolyásolhatják a biztonsági és egészségügyi kérdéseket; a fedélzeti megelőző eljárások úgy alakítandóak ki, hogy azok bevonják a halászokat a veszélyek és potenciális veszélyek azonosításába, illetve az ilyen veszélyek mérséklésére és megszüntetésére irányuló intézkedések megvalósításába.

(3) Az (1)(a). alpontban hivatkozott rendelkezések kidolgozásakor a Tagoknak figyelembe kell venniük a vonatkozó nemzetközi okmányokat a kockázatfelmérés és -kezelés tárgyában.

Műszaki specifikációk

47. A Tagoknak az alábbi kérdéskörökkel kapcsolatban kell intézkedniük az arra alkalmas mértékben, illetve miként az a halászati szektorra jellemző körülményeknek megfelel:

- (a) a halászhajók hajózásra való alkalmassága és stabilitása;
- (b) rádiókommunikáció;
- (c) hőmérséklet, szellőzés és világítás a munkaterületeken;
- (d) a fedélzeti felületek csúszósságának a mérséklése;
- (e) gépek biztonsága, ideértve a gépek őrzését;
- (f) a hajó ismertetése a hajót nem ismerő, új halászok és halászati megfigyelők előtt;
- (g) személyi védőfelszerelések;
- (h) tűzoltás és életmentés;
- (i) a hajók megrakodása, illetve lerakodása;
- (j) emelő berendezések;
- (k) horgonyzó és kikötő berendezések;
- (l) biztonság és egészség a szálláshelyeken;
- (m) zaj és rázkódás a munkaterületeken;
- (n) ergonómia, ideértve a munkaállomások elrendezését, valamint a kézi emelést és anyagmozgatást;
- (o) berendezések és eljárások a halak és más tengeri erőforrások fogására, kezelésére, tárolására és feldolgozására;

(p) hajók tervezése, építése és módosítása a munkahelyi biztonság és egészségügy szempontjából;

(q) navigáció és a hajók kezelése;

(r) a hajók fedélzetén használt veszélyes anyagok;

(s) a kikötőkben a halászhajók bejutásának és kilépésének biztonságos eszközei;

(t) fiatalokra vonatkozó egyedi biztonsági és egészségügyi követelmények;

(u) kimerülés megelőzése; valamint

(v) a biztonsággal és egészséggel kapcsolatos egyéb kérdések.

48. A halászhajók fedélzetén a biztonsággal és egészségüggyel kapcsolatos technikai normákra vonatkozó törvények, jogszabályok vagy egyéb intézkedések kidolgozásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell vennie a (FAO/ILO/IMO) *Halászokra és halászhajókra vonatkozó biztonsági szabályzat, (A. rész)* legutóbbi kiadását.

Foglalkozási betegségek jegyzékének kidolgozása.

49. A Tagok kötelesek kidolgozni azon betegségek jegyzékét, melyek ismertén a halászati ágazatban felmerülő veszélyes anyagoknak vagy körülményeknek való kitettségéből erednek.

Társadalombiztosítás

50. Annak érdekében, hogy a társadalombiztosítás védelme az összes halászra fokozatosan kiterjesztésre kerüljön, a Tagok az alábbiak tekintetében kötelesek frissített információkat nyilvántartani:

(a) a biztosított halászok százalékos aránya;

(b) a biztosított események köre; és

(c) a juttatások szintje.

51. Az Egyezmény 34. cikke alapján védett minden személynek jogában áll fellebbezéssel élni, amennyiben valamely juttatást számára elutasítanak, esetleg számára hátrányos módon állapítják meg valamely juttatás minőségét vagy mennyiségét.

52. Az Egyezmény 38. és 39. cikkében hivatkozott védelem a biztosított események teljes körére nyújtandó.

V. RÉSZ – EGYÉB RENDELKEZÉSEK

53. Az illetékes hatóságok kötelesek az arra jogosított tisztviselők számára felülvizsgálati eljárásokat kidolgozni annak érdekében, hogy az Egyezmény 43. cikke 2. bekezdésében meghatározott intézkedések megvalósíthatóak legyenek.

54. A Tagok a lehető legteljesebb mértékben együttműködnek egymással a jelen ajánlás 53. bekezdésében hivatkozott eljárásokra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott irányelvek átvétele tekintetében.

55. Saját kizárólagos gazdasági övezetében halászati engedély adásakor bármely kikötői államnak minősülő Tag megkövetelheti, hogy a halászhalók feleljenek meg az Egyezmény előírásainak. Amennyiben az ilyen engedélyeket tengerparti Államok adják ki, az ilyen Államoknak figyelembe kell vennie az olyan igazolásokat és egyéb érvényes dokumentumokat, melyek szerint az adott hajót az illetékes hatóság vagy annak nevében eljáró szerv felülvizsgálta, és megállapította az Egyezmény rendelkezéseinek való megfelelést.